

Helsinki info

• Numero 1 – 2009 • Viikko 9 •

Julkisen tiedote •

Varmaa työtä kaupungilta

Mahdollisuuksien Gloria

Kulttuuriareena Gloria on nuorten esiintymis- ja kohtaamispaikka, josta saa myös hyviä elämisen eväitä.

En svängom på parketten – dans passar alla åldrar

English Supplement on the Web

Helsinki on selviytyjä

Huonoina aikoina hyvällä johtajuudella on kovasti kysyntää. Kun asiat ovat hyvin ja laarit täyttyvät kuin itsestään, vähempikin välttää.

Helsingillä on tässä katsannossa asiat hyvin – tai ainakin historian valossa kaupungilla on ollut kyky valita kyvykkäitä johtajia ja tehokkaita strategioita. Näin toteaa brittiläinen kaupunkihistorian professori **Peter Clark**, joka pitää Helsinkiä varsinaisena menestystarinana 1900-luvun eurooppalaisten kaupunkien vertailussa.

Kriisit kirvoittavat urbaania luovuutta. Parhaimmillaan konstit kivuta vaikeiden aikojen yli tuottavat uudistuksia, jotka ovat hyödyllisiä myös pitemmällä aikavälillä. Helsingissä Clarkin mukaan eräs tällainen onnistunut valinta oli kulttuuristrategiaan panostaminen ja linjan säilyttäminen talouden notkahdustenkin yli. Muita menestyksen eväitä ovat olleet seudullisen innovaatiostrategian luominen ja kaupungin ilmiömainen kyky verkottaa keskeisten seudullisten toimijoiden, muun muassa elinkeinoelämän ja korkeakoulujen kanssa.

Tämän ajan eurooppalaisten kaupunkien keskeisiä menestystekijöitä on kyky toimia monenlaisia kansallisuuksia, kulttuuritaustoja ja ammatteja edustavien ihmisten vetovoimaisina asuin-, opiskelu- ja työympäristöinä.

Maahanmuuton hallinta ja onnistunut kotouttaminen ovat taitolajeja, joissa meillä on vielä paljon tekemistä, mutta niin on myös monilla Helsingissä paljon pitempään harjoitelleilla kaupungeilla eri puolilla maailmaa. Vasta toisen polven siirtolaisten sijoittuminen työmarkkinoille ja yhteisöön integroituminen paljastavat maahanmuuttopolitiikan onnistumisen asteen.

Ihmisten integroiminen yhteisöön, kotoutuspolitiikka, on osa kaupunkipolitiikkaa, korostaa Helsingin maahanmuutto-osaston johtaja **Annika**

Forssander. Maahanmuuttopolitiikkaa tehdään valtiollisella tasolla, mutta ihmisten kotoutuminen toteutuu paikallisella tasolla. Kunnat luovat asumisen, työnteon, perhe-elämän ja vapaa-ajan vieton puitteet.

Helsingin väestönlisäys tulee nykyään muuta kieltä kuin suomea tai ruotsia äidinkielenään puhuvista. Kaupunkimme ulkomaalaistaustaisesta väestöstä 85 prosenttia on muuttanut tänne työn, opiskelun tai perhesiteen vuoksi. Kulttuuritaustoja ja äidinkieliä tässä joukossa on lukuisia.

Kaikki eivät suunnittele jäävänsä Helsinkiin loppuiäkseen. Kaupunki joutuu yhä enenevässä määrin ottamaan kantaa siihen, miten tuottaa palveluja erilaistuvien helsinkiläisten tarpeisiin, mitä ymmärretään yhdenvertaisella kohtelulla ja miten taataan perimmäinen päämäärä: kaikenlaisten asukkaiden hyvinvointi.

Kevään aikana Helsingin uusi kaupunginvaltuusto käsittelee kaupungin strategiaohjelmaa vuosille 2009–12. Siinä yhteydessä tarkastellaan muun muassa kaupungin kilpailukykyä, kaupunkirakennetta, asumista ja palvelutuotantoa. Taas on kysyntää sekä kriisiaikojen luovuudelle että viisaalle, konkreettiselle johtajuudelle.

Asukaslehti Helsinki-info pyrkii omalta osaltaan palvelemaan kaikkia Helsingissä asuvia. Siksi lehdelle on luotu englanninkielinen liite, joka ilmestyy kaupungin verkkosivuilla samaan aikaan, kun painettu lehti jaetaan koteihin. Painettu suomenkielinen lehti sisältää edelleen myös ruotsinkielisiä sivuja, joilla kerrotaan etenkin ruotsinkieliselle väestöosalle suunnatuista palveluista. Helsinki-info on kokonaisuudessaan luettavissa myös verkossa osoitteessa www.hel2.fi/helsinki-info.

Rita Ekelund

Peter Clark photographed by Patrik Lindström.

English Supplement on the Web

Helsinki Info – this printed newspaper – is published by the City of Helsinki and distributed to all Helsinki households six times a year. Helsinki Info’s new English Supplement resembles the main publication in format but is published only on the City Website, also six times a year.

Now on the Web:

Meet Peter Clark who puts Helsinki on the European urban map

Peter Clark, the University of Helsinki’s Professor of European Urban History, looks at Helsinki through the lens of history.

“A star performer” is Peter Clark’s description of Helsinki in his book *European Cities and Towns 400–2000*, just published by Oxford University Press.

“I come to the contemporary scene as a historian”, he points out, yet marvels at some of Helsinki’s

current accomplishments: Helsinki is among Europe’s leading metropolises in terms of productivity and income. The city earns Europe’s top approval by residents for public transport and cultural services, and second to top for education and safety.

In the new book, Professor Clark looks at the evolution of Europe from the Middle Ages onwards through the history of urban centres and their imprint on the continent’s economic, social, political and cultural life.

• Read more: www.hel2.fi/helsinki-info

New counselling service provides support to immigrants and recruiters

A new counselling service that provides support to immigrants has opened in Kampi. The service will be developed by the “Easy Entrance to Finnish Working Life” project, whose aim is to create a model for the integration services for immigrants by the end of 2010.

• Read more: www.hel2.fi/helsinki-info

Sisällys

Toimitukselta	2
English Supplement on the Web	2
Hyvää oloa liikunnasta	4
Kulttuuriareena Gloria kymmenvuotias	5
Valtuustolla kiireinen kevät	6
Maksutta eroon romuista	7
Varma työ kutsuu	8
Täsmäopein töihin	9
Käpytikkatalossa asuu tyytyväisiä nuoria	10
Kohti yksilöllisempää asumista	11
Kuvionuoteilla musiikki-iloa	12
Koottua lemmikitietoa	13
Vapaaehtoisystävä piristää arkea	14
Seniorisäpinää Myllypurossa ja Maunulassa	15
Nyt menoksi	16–18
Får jag lov?	19
Stora scener och små i vår	20
Vadå för webb? IT för nybörjare och seniorer	21
Hiihtolomalla	22
Muutoksia kuluttajaneuvonnan palveluihin	23
Mitä kuuluu rokkivaareille?	24

Helsinki info

Número 1 – 2009 • Viikko 9 • 33. vuosikerta

Julkaisija Helsingin kaupunki
PL 1, 00099 Helsingin kaupunki
puhelin 310 1641 (vaihde)

Vastaava toimittaja Rita Ekelund
Toimitussihteeri Leena Seitola
Toimittaja Tiina Kotka
Ruotsinkieliset sivut Nina Weckström
Ulkoasu Pekka Niemi, Rhinoceros Oy
Kannen kuva Pertti Nisonen

Kirjapaino Sanomapaino, Vantaa
Painosmäärä 334 291 kpl
ISSN 0782-0453
Jakeluasiat Itella
puhelin 0200 71000,
asiakaspalvelu@posti.fi

Lehden internetversio on osoitteessa
www.hel.fi/helsinki-info. Sivulla voi antaa
palautetta tai lähettää sitä sähköpostitse
helsinki-info.palaute@hel.fi -osoitteeseen.

Seuraava Helsinki-info ilmestyy viikolla 14.

Kannen kuva: "Kaupunki tilaa koulutusta aloille, joilla on työvoimatarvetta. Siksi voimme taata työn valmistuneille", kertovat osastopäällikkö Eija Hanni (vas.) ja kotihoidon johtaja Anna-Liisa Lyytinen.

Tässä lehdessä

Töitä tarjolla

8-9 Kaupunki kouluttaa omiin tarpeisiinsa parinkymmenen alan osaajia kokeista lähihoitajiin. Tarjolla on tutkintoon tähtäävää ja täydentävää koulutusta. Valmistuneille on varma työ. Esimerkiksi terveyskeskus tarvitsee lisää kotiavustajia ja tilaa sen alan koulutusta.

Vapaaehtoistyö palkitsee

14-15 "Meillä on hauskaa yhdessä", sanovat kaupungin vapaaehtoisystäväpalvelun kautta toisensa tavanneet **Helvi Haanaho** ja **Sirkka Järvinen**. Vapaaehtoisia kanssakulkijoita tarvitsevat ikäihmisten lisäksi esimerkiksi lapsiperheet ja maahanmuuttajat.

Kuva Patrik Lindström

Valtuusto verkossa

6 Uusi kaupunginvaltuusto on entistä avoimempi: kokouksia voi seurata suorana lähetyksenä kaupungin verkkosivulla. Nauhoituksista voi tarkistaa puheet ja päätökset vielä jälkikäteen. Kevätkaudella edessä on joukko raskaan sarjan päätöksiä.

Kuva Pertti Nisonen

Kuva Päivi Aronson

Oma ovi ja keittiö

10-11 Ville Ketola on tyytyväinen: muutto Käpytikka-taloon tuo nuorukaiselle oman kodin ja keittiön, jossa hääretä. Vanhempainyhdistyksen käynnistämän hankkeen tuloksena parikymmentä kehitysvammaista nuorta sai asunnon ja turvallisen yhteisön varta vasten suunnitellusta kerrostalosta.

Nuotteja kaikille

12 Kun Kaarlo Uusitalo rupesi kehittämään kehitysvammaisten soitonopetukseen sopivia nuotteja, hän ei arvannut, mikä menestystarina kuvionuoteista tulisi.

Kuva Pertti Nisonen

Lainattua

Eksymisen taidosta

"Kaupungissa eksymisessä ei ole mitään epätavallista. Mutta harhaileminen, samoileminen kaupungissa samaan tapaan kuin kulkeminen metsässä ilman päämäärää vaatii hiukan harjaannusta. Kadunnimien täytyy puhua kuulijalle samaa kieltä kuin katkeilevat kuivat oksat, ja keskustan pienten katujen täytyy heijastaa vuorokaudenaikoja yhtä selkeästi kuin vuoriston laaksot. Opin tämän vaeltelun taidon varsin myöhäisellä iällä; se täytti yhden unelmani, jonka ensimmäisiä merkkejä olivat kouluvihkojeni imupaperille piirretyt labyrintit."

Walter Benjamin

Marmorin keveydestä

"Töölönlahden maisemassa luonto ja kulttuuri kohtaavat rajusti esimerkiksi Finlandia-talon kulmalla. Töölönlahden venevuokraamon kohdalla terävä valkoinen marmorikulma leikkaa ilmaa. Se on hieno piste. Marmorin eksakti geometriinen muoto leijuu epätodellisella tavalla halkeileen asvaltin yllä ja kurkottaa kohti lahden kaarevaa rantaa."

Julia Donner

• Sitaatit Julia Donnerin ja Taneli Eskolan teoksesta Löytöretki Helsinkiin. Paikkoja, polkuja, puutarhoja. (Multikustannus 2008)

Hyvää oloa liikunnasta

Elina Sorakunnaksen tehtävänä on houkutella ihmisiä liikkeelle. Viime syksystä lähtien hänen toimipaikkanaan on ollut Maunulan liikuntahalli, josta käsin hän lähiöliikuttajana opastaa Maunulan ja Haagan asukkaita liikkumisen iloihin.

”Haluaisin saada ihmiset oivaltamaan kuinka pienellä vaivalla pystyy tekemään itselleen paljon hyvää. Kun tietää miten oma keho toimii, on helpompaa vaikuttaa kuntoonsakin”, toteaa Sorakunnas. Hän ohjaa liikuntaryhmiä alueellaan sekä käy puhumassa, neuvomassa ja innostamassa asukkaita muun muassa leikkikentillä, terveyskeskuksissa ja eläkeläiskerhoissa. Sorakunnaksen toimialueella on erinomaiset mahdollisuudet monipuolisen liikunnan harrastamiseen vesitreeneistä rivitansseihin. Rapakuntojumppaan voivat tulla kaikki nekin, joiden kunnosta huolehtiminen on retuperällä. Kerran viikossa kokoontuvan ryhmän ikäjakauma on 25–75 vuotta. Rapakuntojumppa on kevyttä liikuntaa, jossa muun muassa venytellään ja tehdään lihaskuntoliikkeitä.

Iäkkäille ja vähän liikuntaa harrastaneille on perustettu liikuntahallille myös uusi tasapainojumpparyhmä.

”Iäkkäiden ihmisten vähäinen liikkuminen johtuu usein heikosta tasapainos-

ta. Tasapainoa kehittämällä liikkuminen helpottuu ja uskallus lähteä liikkeelle kasvaa”, kertoo Sorakunnas.

Joka toinen keskiviikko lähiöliikuttaja käy Oulunkylän terveysasemalla antamassa liikuntaneuvontaa. Hänet tavoittaa sieltä ilman ajanvarausta kello 15–17. Idea on lähtöisin terveysaseman ylilääkäriltä, ja se on motivoinut monia aloittamaan liikkumisen uudelleen.

Yhdessä kaikki on hausempaa

Lähiöliikuttajan työ ei kuitenkaan kohdistu pelkästään iäkkäämpien asukkaiden ohjaukseen, vaan liikkumiseen yritetään houkutella kaikenikäisiä. Niinpä yhteistyötä tehdään esimerkiksi nuorisotalon ja leikkikenttien kanssa.

”Leikkipuistossa lastensa kanssa käyvät äidit innostuivat lenkkeilemään keskenään kun yhdessä keksittiin, että lasten leikkejä valvomaan ei tarvita kaikkia vanhempia yhtä aikaa”, kertoo Sorakunnas.

Tänä vuonna on aikomus satsata erityisesti 13–18-vuotiaiden liikuntaharrastuksen aktivoimiseen. Suunnitteilla onkin sesonkipelejä kuten esimerkiksi lätkää, sählyä, korista ja vesipalloa.

Maanantaiaamuisin Sorakunnas vetää sauvakävelyryhmää, joka reippailee tun-

Kuva Kimmo Brandt

nin ajan miltei säässä kuin säässä. Vain liukkaimmilla keleillä ei liikkeelle lähtijöitä juurikaan ole. Sauvattomuus ei ole este osallistumiselle, sillä sauvoja voi lainata niin liikuntahallilta kuin alueen kirjastoistakin.

Erittäin suosittua sulkapalloa sekä pingistä ja lentopalloa varten on Maunulan liikuntahallilla varattu omatoimisten vuoroja. Alueen kaikkiin liikuntaryhmiin voi tulla milloin vain. Tilavaan Maunulan liikuntahalliin mahtuu hyvin lisääkin väkeä, vain kuntosalissa joudutaan vuoroja porrastamaan. Lähiöliikuntaan voi osallistua lunastamalla 15 euron liikuntapassin, joka on voimassa yhden kevät- tai syyskauden.

Tarjolla on monipuolista ja monen-tasoista liikuntaa, ja osaa tunneista vetävät tuntiohjaajat. Elina Sorakunnaksen ajatuksena on kehittää liikkumismuotoja vielä entisestään ja haaveena on saada

alueelle kunnan rusettiluistelut. Kesäisin ohjatun liikkumisen tahti hiukan laantuu, sillä liikuntahalli on silloin suljettu. Lähi-alueella järjestetään kuitenkin maksutonta puistojumppaa, ja innokkaita osallistujia on ollut paljon.

Sorakunnas on toista kertaa liikuntaviraston palveluksessa. Ensimmäisen kerran hän tuli taloon vuonna 1985. ”Kävin välillä seikkailemassa muualla ja palasin kaupungille nelisen vuotta sitten lähiöliikuttajien sijaiseksi.”

Sorakunnas liikkuu vapaa-aikanaan. ”Olen sesonkiliikkuja. Hiihdän mielelläni, pyöräilen, uin ja kävelen paljon.” Uutta kipinää omaan liikkumiseensa hän sai löytäessään Pilateksen. Se opetti ammattilaistakin oivaltamaan kehoaan uusia asioita. Liikunnan lisäksi Elina Sorakunnas rakastaa ruoanlaittoa ja leipoo ruisleivät mielellään itse.

Leena Seitola

Pieni hattukauppa sivukadulla

Wahlmanin hattukauppa Sofiankadulla huokuu omaleimaisen viehättävää tunnelmaa. Hyllyillä on monenlaisia päähineitä sekä vanhoja hatturasioita ja työvälineitä. Työhuoneen puolella modistit ahkeroivat käsityönä tohtoreille akateemisuutta symboloivia hattuja. Wahlmanin valikoimiin kuuluu arvokkaiden tohtorihattujen ohella esimerkiksi ylioppilaslakkeja, silintereitä, knalleja, aitoja Borsalinoja ja ranskalaisia baskereita, kipparinlakkeja sekä kesäisin suosittuja olkihattuja. Erityisesti Wahlman kuitenkin tunnetaan juuri käsityönä tehdyistä tohtorinhatuistaan, joilla on pitkät perinteet. Liikkeen palveluksessa on kolme henkilöä, joista kaksi tekee työtään Sofiankadun tiloissa ja kolmas valmistaa hattujen aihiot Tampereella.

Sofiankadun hattukauppa on ainoa liike Suomessa, jossa tohtorinhattu valmistetaan perinteisillä menetelmillä. Koko hattu, yhtä pientä sisäsaumaa lukuun ottamatta tehdään edelleen käsin. Prosessi alkaa asiakkaan pään muodon kartoituksella. Se tapahtuu hauskalla puksella mittalaitteella, joka toistaa pään muodon tarkasti paperimalliksi. Lakoilla kovetettua puuvillakankaista aihiota työstetään sitten kullekin asiakkaalle sopivaksi kuumentamalla ja lopulta päällystetään asetaattisilkillä.

Pienessä liikkeessä palvelu on kunnia-asia ja palautettakin saa usein.

”Kun asiakas on tyytyväinen hyvin istuvaan hattuun, on se paras palkinto tästä työstä”, kertoo **Birgit Komulainen**, joka on ollut Wahlmanin palveluksessa 40 vuotta.

Näppäryyttä, sormivoimia ja tarkkuutta vaativa tohtorinhattu valmistuu noin viikossa. Sesonkiaikana on syytä varautua odottamaan päähinettä kuukauden verran.

Wahlmanin hattuvalikoima herättää kiinnostusta myös muiden kuin koulutuksesta kertovien päähineiden myymälänä. ”Nykyisin knalleja ostetaan esimerkiksi 50-vuo-

Kuva Kimmo Brandt

Wahlmanin kuuluisat tohtorinhattu valmistetaan käsityönä Sofiankadulla. Pia Tanskasella (vas.) on käsissään hienostunut violetti teologin hattu. Birgit Komulainen esittelee mielenkiintoista mittalaitetta, jolla määritellään asiakkaan pään muoto.

tislahjoiksi ja nuoretkin ovat innostuneet hankkimaan erilaisia hattuja”, kertoo Komulainen.

Liikkeestä tilataan silloin tällöin myös kansallispuvun lakkeja. Yksityisten asiakkaiden lisäksi hattuja on valmistettu esimerkiksi ortodoksisirkon papeille, teattereihin ja taikureille. Viime linnanjuhliin varten Birgit Komulainen sai harvinaisen tehtävän, sillä häneltä tilattiin 3 ami-

raalin kaksikolkkahattua. Haasteellinen työ toi mukavaa vaihtelua tavanomaisempiin tehtäviin.

Pieteetillä ja vuosien kokemuksella

Yritys on perustettu vuonna 1901 Viipuriin, josta liike laajeni 1920-luvulla Helsinkiin. Hattukauppa on edelleen perustajasuvun omistuksessa, ja se muutti pitkäaikaisista tiloistaan Pohjoisesplanadilta Sofiankadulle tällä vuosituhannella.

Isältään alun alkaen hatunteko-oppinsa saanut liikkeen perustaja **Elis Robert Wahlman** siirsi liikkeen tyttärensä vastuulle 1950-luvulla ja vuodesta 1972 sen on omistanut tyttärentytär **Laila Karttunen-Airas**.

Molemmat Sofiankadun myymälän modistit ovat olleet Wahlmanilla töissä vuosikausia. Birgit Komulainen tuli taloon 15-vuotiaana. Hän aikoi olla hattukaupassa vain vähän aikaa ja haaveili pukuompelijan ammatista, vaan toisin kävi. **Pia Tanskanen** puolestaan aloitti liikkeessä vielä Komulaistakin nuorempana. Hänkin on ollut Wahlmanilla jo 20 vuotta. Tohtorin hattujen teko on siis taitavissa ja kokeneissa käsissä.

Tarkkuutta vaativa työ kovettaa sormenpäät ja rasittaa hartioita. Sekä Birgit Komulainen että Pia Tanskanen huolehtivat kunnostaan liikkumalla paljon. Kesäisin he pyöräilevät mielellään, ja Hermannissa asuva Pia polkee pyörällään työpaikallekin. Birgitin kesiin kuuluu myös puutarhanhoito siirtolapuutarhamökillä Marjaniemessä.

Wahlmanin modistit Birgit ja Pia muistelevat hyvillään kaupunginmuseon vuosittain järjestämiä Sofian päivän juhlia. Muutama vuosi sitten he saivat osakseen aivan erityistä huomiota, kun Kaartin soittokunnan kvintetti ilahdutti heitä soittamalla Tapio Rautavaaran Isoisan olkihatus Wahlmanin pienen hattukaupan ulkopuolella.

Leena Seitola

Kulttuuriareena Gloria kymmenvuotias

Tammikuussa kymmenen vuotta täyttänyt kulttuuriareena Gloria on ollut alusta pitäen **Pekka Mönttisen**, 52, ohjauksessa. Mönttinen tuli vain käymään nuorisosiainkeskuksessa, mutta käynti on kestänyt jo yli kaksikymmentä vuotta. Hän on ollut toiminnanjohtajana sekä Nuorten toiminta- ja taidekeskus Narrissa että Gloriassa. Rauhallinen, mukavan leppoisa ja kulturelli mies tulee helposti juttuun ihmisten kanssa.

Kulttuurisihteerin ja yhteisöpedagogin tutkinnot suorittanut Mönttinen asuu Kalliossa. Syntyjään joensuulainen, mutta Helsingissä 28 vuotta viettänyt mies aistii kaupungissa villiä luovuutta.

Mönttinen on vinyt nuoria Berliiniin, Lontooseen, Amsterdamiin ja Prahaan. Näillä matkoilla vahvistui idea helsinkiläisestä kulttuuriareenasta, jolla nuoret voisivat esiintyä.

Nykyisen Glorian tehtävänä on tarjota areena uusille nouseville kyvyille, ja toisaalta myös ammattilaisille, joilla on sanoa nuorille. Musiikki, teatteri ja tanssi ovat talon kolme keskeisintä aluetta, mutta Suomen ensimmäinen äänielokuvateatteri 1920-luvulta muuntuu myös muuhun käyttöön. Samalla viikolla voi olla esimerkiksi punk-ilta ja Nokian yritystilaisuus. Kuvataide- ja valokuvanäyttelyt täydentävät Glorian rock-klubimaista ilmettä.

Olla kuulolla ja tavoittaa

Mönttinen on kuunteleva johtaja, joka korostaa yhteisöllisyyden merkitystä. Miehisen talon yhdeksän vakituisen työntekijän vaihtuvuus on ollut todella pientä, mutta heidän lisäksi siellä on vuosittain ollut 30–40 työllistettyä. Työpajatyöllistäminen on ollut tapahtumatuotantohenkilökunnan ohella osana toimintaa alusta asti.

Kymmenen vuoden aikana työllistettyjä on ollut lähes 500, joista nuoria naisia on ollut noin kymmenen prosenttia. Vuosittain Gloriassa järjestetään noin 230 tapahtumaa, jotka jaksottuvat yhdelletoista kuukaudelle. Punaisena lankana on yhteistyö nuorten kanssa. Ideat nousevat nuorilta, ja niitä työsketään yhdessä Glorian henkilökunnan kanssa. Talon tekninen varustus on korkeatasoista, joten tekemällä oppimisen idea on toiminut hyvin kautta vuosien. Moni nuori on saanut Glorian opeilla itselleen ammatin. Museoviraston suojelemassa rakennuksessa on soitettu niin heviä kuin Japanirockiakin. Bändit ovat enimmäkseen kiinnostaneet poikia, mutta tanssi ja teatteri puolestaan tyttöjä. Viime vuonna saavutettiin uusi kävijäennätys, yli 60 000 kävijää.

Harrastavat nuoret ja tulevaisuus

Mönttinen arvostaa nuorten harrastamista ikäistensä seurassa. Mitä aiemmin harrastamisen aloittaa, sitä matalampi on tekemisen kynnyks. Hän näkee taidekasvatukselliset tavoitteet tärkeinä nuorisotyössä. Koko taidekasvatuksellinen prosessi on yhtä tärkeää kuin itse taiteellisen työn lopputulos. ”Taiteellisen ja sosiaalisen oppimisen rinnalla nuoret saavat elämisen eväitä reppuun. Kulttuuri auttaa rakentamaan nuoren omaa identiteettiä, ja parantaa viihtyvyyttä omassa kotikaupungissa”, Mönttinen muistuttaa.

”Gloriassa oppiminen mestari-kisällipeeriaatteella on kasvatanut vastuuta toisista ihmisistä. Myös rajojen ja vapauden tutkiminen yltiöliberalismin taustaa vasten on ollut tärkeää nuorille”, Mönttinen toteaa.

Monet niistä, jotka ovat olleet aktiivisesti mukana Narrin ja Glorian toiminnassa ovat myös tämän päivän näkyviä vaikuttajia. Heitä ovat esimerkiksi **Maija Vilkkumaa, Anni Sinnemäki, Elena Leeve, Minna Haapkylä, Sari Bremer, Tellervo Kalleinen, Ville Bläfield ja Vilma Melasniemi**.

Luovan kulttuurikaupungin menestystekijät nousevat Mönttisen mukaan perustasolta. Kaikkiaan kulttuuri tuo hyvinvointia arkeen ja auttaa näkemään sen yli. Tulevaisuuden nimet ovat Gloriassa jo nyt.

Nina Rintala

Kulttuuriareena Glorian toiminnanjohtaja Pekka Mönttinen luo nuorille tilaisuuksia, jotka voivat kantaa pitkälle tulevaisuuteen.

LyhytInfo

Uusia siirtolapuutarhapalstoja vuokralle

Marjaniemen siirtolapuutarhasta tarjotaan vuokralle 15 uutta palstaa. Vuokralaiset valitaan arpomalla.

Hakemuksen voivat jättää 18 vuotta täyttäneet helsinkiläiset, joiden perheillä ei ennestään ole siirtola- tai ryhmäpuutarhamökkäitä Helsingissä.

Hakemuksen voi tehdä sähköisesti rakennusviraston verkkosivuilla osoitteessa www.hkr.hel.fi/viher tai toimittamalla hakulomakkeen rakennusviraston asiakaspalveluun. Hakulomakkeita saa rakennusviraston verkkosivuilta ja asiakaspalvelusta, Pohjoinen Makasiinikatu 9. Hakuaika päättyy 6.3. klo 14.

Valituille vuokralaisille ilmoitetaan kirjallisesti maaliskuun lopussa, ja vuokrasopimukset tehdään Marjaniemen ryhmäpuutarha ry:n kanssa huhtikuussa. Palstojen vuokra-aika alkaa 1.5. Vuokralainen sitoutuu rakentamaan palstalle hyväksytyjen piirustusten mukaisen mökin 1.5.2010 mennessä.

Marjaniemen ryhmäpuutarha ry edellyttää, että uudet vuokralaiset maksavat yhdistykselle 2 000 euroa palstan osuutena alueen sähköverkko-ym. kuluista vuokrasopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä. Lisäksi yhdistys perii 300 euron liittymismaksun.

Palstan vuokra ja käyttöön liittyvät maksut ovat tällä hetkellä yhteensä noin 600 euroa vuodessa.

Keskimäärin 400 m²:n kokoiset palstat sijaitsevat Marjaniemen siirtolapuutarhan luoteisosassa, ja ne rajoittuvat Hiidenkirnujenrinteen virkistysalueeseen. Lisätietoja saa rakennusviraston verkkosivuilta www.hkr.hel.fi/viher ja asiakaspalvelusta, Pohjoinen Makasiinikatu 9, p. (09) 310 39000.

Liikuntahulinoita muksuille

Liikuntavirasto järjestää lapsiperheille monipuolista ja hauskaa liikuntaa Myllypuron liikuntamyllyssä sunnuntaisin 29.3. asti klo 9–10.45. Ohjelmassa on muun muassa palloilua, juoksua ja sählyä sekä liikuntaa pomppupatjoilla ja temppuradalla. Liikuntahulinoihin ei ole ennakkoilmoittautumista ja se on tarkoitettu 2–8-vuotiaille lapsille perheineen. Lapsille toiminta on maksutonta, aikuisilta kertamaksu on 2 euroa.

- Myllypuron liikuntamylly, Myllypurontie 1. Alueelta löytyy runsaasti paikoitustilaa.
- Myös Maunulassa järjestetään muksujen liikuntahulinat lauantaisin 14. ja 21.3. klo 9–10.30. Maunulan liikuntahalli, Maunulanmäki 3–5.
- www.hel.fi/liikunta.

Junnuvimma kutsuu

Nuorten omaan bändikatselmukseen voi ilmoittautua viimeistään 28.2. Katselmus pidetään Pasi-lan nuorisotalolla 27.–28.3., joten bändeillä on kuukausi aikaa harjoitella esitystään. Ilmoittautumisia otetaan vastaan numerossa 310 71710.

Luvassa on studioaikaa, lahjakortteja ja keikkamahdollisuuksia. Junnuvimmassa tärkeämpää kuin totinen kisailu on hauskanpito. Junnuvimma tarjoaa 10–15-vuotiaille nuorille esiintymiskokemusta ja tilaisuuden saada kannustavaa palautetta ammattilaisilta.

Valtuustolla kiireinen kevät

Helsingin uusi kaupunginvaltuusto käsittelee kevätkaudella painavia asiakirjoja: strategiaohjelmaa vuosille 2009–12, ensi vuoden talousarvioehdotusta ja taloussuunnitelmaehdotusta vuosille 2010–12.

Valtuutetuille ensimmäisessä kokouksessa jaetut kannettavat tietokoneet keventävät paperipinoja sähköisen asiakirjojen käsittelyn yleistyessä. Päätösten painoa virtuaalisuus ei vähennä. Strategiaohjelmassa päätettäväksi tulevat kaupungin keskeiset tavoitteet

ja kehittämiskohteet koko valtuustokaudelle. Taloussuunnittelua tehdään epävarmassa tilanteessa synkkien uutisten keskellä. Tämän vuoden budjettia kaupunki ei aio avata.

Kokoukset netissä

Kaupunginvaltuusto kokoontuu joka toinen keskiviikko kaupungintalolla. Yleisölehterin osoite on Sofiankatu 3. Kokous on avoin yleisölle ja sitä voi seurata myös suorana lähetyksenä sekä internetissä että kaapelitelevision DINA-kanal-

valta. Istunto on nähtävissä myöhemmin myös tallenteena nettiosoitteessa www.helsinkikanava.fi.

Kaupunginvaltuusto kokoontuu seuraavan kerran 1.4. klo 18. Silloin käsitellään kaupungin strategiaohjelmaa.

Naiset vahvoilla kunnalliselämässä

Kaupunginvaltuustossa on yhteensä 85 jäsentä, joista naisia 49 ja miehiä 36. Syksyn 2008 kunnallisvaaleissa valittu uusi valtuusto on Helsingin historiassa toinen, jossa on naisenemmistö. Kaupunginval-

Kuva Pertti Nisosen

Kaupungintalokorttelin keskellä sijaitsevasta valtuustosalista lähetetään valtuuston kokoukset suorana lähetyksenä verkkoon.

Kuva Pertti Nisosen

Valtuustossa puhetta johtaa Otto Lehtipuu (keskellä). Varapuheenjohtajina vaikuttavat Harry Bogomoloff ja Rakel Hiltunen.

tuuston ja kaupunginhallituksen puheenjohtajistossa naisia on puolet.

Puolueittain valtuustopaikat jakaantuvat seuraavasti: Kokoomus 26, Vihreät 21, Sosialidemokraatit 16, Vasemmistoliitto 7, Ruotsalainen kansanpuolue 5, Perussuomalaiset 4, Keskusta.3, Kristillisdemokraatit 2 ja Kommunistinen puolue 1.

Kaupunginvaltuusto valitsi ensimmäisessä kokouksessaan tammikuussa puheenjohtajakseen **Otto Lehtipuu** (vhr.). Ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi valittiin **Harry Bogomoloff** (kok.) ja toiseksi varapuheenjohtajaksi **Rakel Hiltunen** (sd).

Valtuusto valitsee kaupunginhallituksen jäsenet kahden vuoden toimikaudeksi kerrallaan. Uuden kaupunginhallituksen puheenjohtajana toimii **Suvi Rihtniemi** (kok.), ensimmäisenä varapuheenjohtajana **Arto Bryggare** (sd) ja toisena varapuheenjohtajana **Mari Puoskari** (vhr.).

Joka neljäs vuosi yleisillä vaaleilla valittava kaupunginvaltuusto on kaupungin ylin päättävä elin. Seuraavan kerran kunnallisvaalit ovat syksyllä 2012.

• www.hel.fi/paatoksenteko

Maunulan hitti haussa

Mikä on Maunulan hittikappale? Miten alueen nuoret viettivät aikaansa 1960–1980-luvuilla? Muistoja, valokuvia ja musiikkia tuolta ajalta kerätään ja jaetaan 7.–14.3. pidettävässä tapahtumassa.

Tapahtuman keskuspaikka on Maunulan kirjasto, jossa on koko viikon ajan Maunula-aiheinen valokuva- ja kirjallisuusnäyttely sekä alueen asioihin perehdyttävä infotiski. Lauantaina 7.3. kirjastossa pääsee arvioituttamaan LP-levynsä. Lisäksi voi kuunnella kappaleita, joiden tekijöinä on maunulalaisia ja kertoa vihjeitä vastaavasta musiikista kirjaston kokoelmaa varten. Asukkaat voivat äänestää maunulalaista hittibiisiä, ja lista äänestyslipukkeineen löytyy ennen tapahtumaa myös erilaisista asiointipisteistä.

Asukkaiden maunulalaisesta vapaa-ajanvietosta kertovia valokuvia skannataan digitaaliseen muotoon ja he saavat kuvacd-levynsä maksutta mukaansa. Halukkaat voivat antaa skannattuja kuviaan Maunulan nettisivujen, kirjaston ja kaupunginmuseon käyttöön. Museo tallioi myös asukkaiden muisteloita.

Arkisin on ohjelmaa kello 17–19. Maanantaina 9.3. kuunnellaan hanurimusiikkia, tiistaina 10.3. opetetaan

Kuvaja tunteeton / kerännyt Stig Sundholm.

etsimään televisio-ohjelmia netistä, keskiviikkona 11.3. kuullaan rap-artistia ja torstaina 12.3. kaupunginmuseon edustaja arvioi sekä vastaanottaa valokuvia. Päätöspäivänä lauantaina 14.3. julkistetaan hittiäänestyksen tulos ja keskustellaan maunulalaisten 1960–80-lukujen nuorten elämästä. Muistojaan kertovat tunnetut maunulalaiset, kuten Euroviisuista tutut Jarkko&Laura. He myös esittävät musiikkiaan, samoin kuin Maunulan yhteiskoulun oppilaat. Kaupunkitelevisio M2HZ esittää paikallisten toteuttaman elokuvan.

Maunula vihteellä – mitä muistat vai muistatko mitään? -tapahtuman järjestävät kaupunginkirjasto ja -museo, Helka ry, Maunula-Seura, työväenopisto ja Maunulan nuorisotalo.

• Lisätietoja tapahtumasta saa netistä www.maunula.net -osoitteesta ja Maunulan kirjastosta ja sen nettisivuilta.

🕒 *Maunulassa kerätään kuvia paikallisesta vapaa-ajanvietosta 1960–80-luvuilla. Esimerkiksi tässä kuvassa harjoittelevat Risto Karimies (vas.) ja Sven Sundholm sekä Eeva Töllinen (nykyinen Kiselef) kevään 1962 tanssikerhossa.*

Maksutta eroon romuista

Suosittu YTV Jätehuollon keräysautokierros käynnistyy jälleen maaliskuussa. Helsingissä ensimmäinen auton pysähdyspaikka on 30.3. kello 17 Siltavuorenrannassa Kruununhaassa. Siitä auto jatkaa matkaa kaikkiaan 110 pysähdyspaikkaan. Helsingissä kierros päättyy 20. toukokuuta Kulosaareen.

Tarkemmat aikataulut ja pysähdyspaikat ovat nähtävissä YTV:n verkkosivulla (www.ytv.fi) ja YTV Jätehuollon Sortti-asiakaslehden liitteessä sekä jaossa kaupungintalon Virka Infossa, Pohjoisesplanadi 11–13 (avoinna ma–pe kello 9–19 ja la–su kello 11–17. Aikatauluista ilmoitellaan myös paikallislehdissä.

Asukkaat voivat tuoda autoihin maksutta kodin ongelmajätteitä, joita ovat muun muassa loisteputket, akut, paristot, hapot, maalit, öljyt ja liuottimet kuten tärpätti ja tinneri. Autoissa otetaan vastaan myös vanhentuneita lääkkeitä.

Metallinkeräysauto ottaa vastaan kotitalouksien yksittäisiä metalliesineitä. Tällaisia ovat esimerkiksi polkupyörät, lämminvesivaraajat, metalliset työkalut ja metalliset huonekalut. Asukkaiden toivotaan vievän suuret metallierät Sortti-aseuille, missä metallin vastaanotto on myös maksutonta.

Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkaromua (SER) ovat muun muassa käytöstä poistetut kylmälaitteet, sähköhelat, pesukoneet, loisteputket, puhelimet, ATK-laitteet ja leivänpaahdit. Asiakas voi tuoda autolle korkeintaan kolme kappaletta samaa laitetyyppiä.

Romua ja jätettä voi viedä ympäri vuoden YTV:n Sortti-aseuille Kivikossa,

Konalassa ja Ämmäsuolla. Kotitalouksien ongelmajätteitä otetaan vastaan maksutta Sortti-aseilla ja ongelmajätetehtäissä, joita on kymmeniä eri puolilla Helsinkiä.

Lähintä konttia voi hakea osoitteesta www.ytv.fi/aluekerays. Jätehuollon asiakaspalvelu vastaa tarvittaessa kysymyksiin numerossa (09) 156 1611.

Kuva YTV, Hannu Bask

Töölönlahti kirkastui

Töölönlahden vedenlaatu on parantunut meriveden juokstusten ansiosta.

”Suuret leväsiintymät ovat hävinneet, ravinteet ovat vähentyneet ja vesi on kirkastunut. Vesi on uimakelpoista, mutta uimista ei suositella pohjassa olevan rojun ja liejun vuoksi”, kertoo tutkija **Emil Vahtera** Helsingin kaupungin ympäristökeskuksesta.

Kuva Eija Lehto, Helsingin kaupungin rakennusvirasto

Merivettä alettiin juokstuttaa Töölönlahden vuonna 2005, ja vuodesta 2006 alkaen virtausmäärät ovat olleet noin 40 000 kuutiometriä vuorokaudessa, mikä on viisinkertainen määrä normaaliin verrattuna. Vettä juoksetetaan avoveden ajan Humallahdesta vanhaa jätevesitunnelia pitkin.

”Töölönlahti on ollut erittäin rehevä ja se on vieläkin rehevä, veden vaihdoltaan heikokko sisälähti. Kunnostushankkeen tavoitteena on parantaa Töölönlahden vedenlaatua ja saada se lievästi rehevöityneen sisälahden tasolle. Kolmen vuoden tutkimustulokset ovat lupaavia, mutta näin lyhyen ajan perusteella ei voida sanoa mitään varmaa Töölönlahden tilasta, joten veden juoksetusta ja tutkimista jatketaan”, Vahtera kertoo.

Ympäristökeskus on selvittänyt Töölönlahden pohjasedimentin laatua, kasviplanktonilajiston muutoksia sekä pohjajeläinten ja vesikasvillisuuden esiintymistä. Esimerkiksi uposvesikasvillisuus on lisääntynyt, kun taas kasviplanktonin ja pohjajeläinten määrä on vähentynyt.

Tiina Kotka

Uudet kaupunginosat numeroitiin

Kaupunginhallitus vahvisti helmikuun alussa Sipoosta ja Vantaalta vuodenvaihteessa Helsinkiin liitettyjen alueiden muutetut kadunnimet ja uudet kaupunginosat. Uusien kaupunginosien numerot ja nimet liitosalueella ovat: 55. Östersundom, 56. Salmenkallio (Sundberg), 57. Talosaari (Husö), 58. Karhusaari (Björnsö) ja 59. Ultuna.

Suomenkieliset ja ruotsinkieliset muutetut kadun- ja tiennimet löytyvät kaupungin nettisivuilta alueliitossivustosta, jonne on linkki www.hel.fi -etusivulta. Muutoksista on jo tiedotettu asukkaille ja kiinteistönomistajille.

Alueella liikennöi kaksi uutta bussilinjaa entisten lisäksi: linja 91 (Länsisalmi–Östersundom–Landbo) ja linja 93 (Öster-

sundom–Lanbo/Karhusaari). Uudet linjat hoitavat alueen lähiliikennettä, kulkevat taajamien kautta ja kuljettavat matkustajia pikkubusseilla Uuden Porvoontien varteen Östersundomiin. Sieltä on vaihtoyhteydet Porvoon Liikenteen U-linjoilla keskustaan ja Itäkeskuksen metroasemalle.

• Lisätietoja: www.hel.fi/HKL.

LyhytInfo

Työväenopiston Opistotalo saneerataan

Suomenkielisen työväenopiston Opistotalon peruskorjaus Helsinginkadulla alkoi tammikuussa.

Peruskorjauksen lähtökohdaksi on, että suojelun talon perusilme säilyy. Töiden aikana parannetaan muun muassa kiinteistön paloturvallisuutta, tehdään tilamuutoksia sekä uusitaan valaistus, sähköistys ja ilmanvaihto. Takaisin Opistotaloon palataan loppukesällä 2010.

Opetus ja toiminta jatkuvat normaalisti väliaikaisissa tiloissa. Alueopiston toimisto, hallinto, kehittämissyksikkö, kirjasto, Avoin oppimiskeskus Aino, AV-keskus sekä tietotekniikkaluokka ovat muuttaneet osoitteeseen Helsinginkatu 24, 2. krs. Puhelinnumerot sekä sähköposti- ja postilokero-osoitteet säilyvät ennallaan.

Uusia opetuspaikkoja ovat myös Svenska Gården, Hämeentie 3, Elannon näyttämö, Kaikukatu 2 C, 6. krs, Kaikukatu 3, Alppilan yläaste ja lukio, Tammsaarenkatu 2, Helsingin Diakoniaopisto, Alppikatu 2, Diakonia-ammattikoulu Diak, Sturenkatu 2.

Vanhoista toimipisteistä jatkavat Pengerkuja 6, Mäkelänkatu 45, Aleksis Kiven koulu (Porvoonkatu 2), Kinaporin palvelukeskus (Kinaporinkatu 9 A) ja Henkilöstökeskus (Ensi linja 1).

Laatupalkinto työväenopistolle

Opetusministeriö on myöntänyt suomenkieliselle työväenopistolle laatupalkinnon toiminnan laadun ja arvioinnin pitkäjänteisestä kehittämisestä sekä esimerkillisestä työstä vapaan sivistystyön edistäjänä. Kilpailun erityisteema oli taitoaineet aikuisopiskelussa. Palkinnon suuruus on 30 000 euroa.

Suunnistusoppia

Karttoja ja kompassia opetellaan käyttämään työväenopiston maksuttomalla luennolla Kanneltalossa (Klaneettitie 5) keskiviikkona 22.4. kello 17–18.30. Luennolla perehdytään erilaisiin karttoihin, karttamerkkeihin ja kompassin käyttöön. Taitoja voi testata vaelluksella Luukissa 26.4.

Kompostivinkkejä

Kompostoinnin perusteita opetellaan työväenopiston maksuttomilla luennolla Oulunkylässä ja Kannelmäessä. Lauantaina 18.4. kello 10–12 Oulunkylän kirjastossa (Kylänvanhimmantie 27) puutarhaneuvoja Kirsi Tuominen YTV:n jätehuollosta kertoo, miten tehdään toimiva komposti ja pidetään siitä huolta. Hän pitää vastaavan luennon Kanneltalossa (Klaneettitie 5) keskiviikkona 6.5. kello 17–19.

Digi-tv tietokoneella

Kuinka digi-tv:n katselu onnistuu tietokoneella? Tietotekniikkaopettaja Mikko Kääriäinen kertoo digi-tv-lähetyksistä, tietokoneiden virittimisestä sekä vastaanottamiseen liittyvistä ongelmista maksuttomalla luennolla lauantaina 14.3. kello 11–12.30 Oulunkylätalon Nuotan kahvilassa (Kylänvanhimmantie 25).

Netin tietoturvasta

Internetissä vaanivat monet uhat. Miten haittaohjelmat voivat päästä tietokoneeseen ja kuinka suojautua niiltä? Mikä on palomuuuri? Tietotekniikkaopettaja Mikko Kääriäinen kertoo jokaiselle netin käyttäjille tarpeellisista tietoturva-asioista. Maksuton luento on lauantaina 18.4. kello 11–12.30 Oulunkylätalon Nuotan kahvilassa (Kylänvanhimmantie 25).

Varma työ kutsuu

Helsinkiin valmistuu räätälöidystä koulutuksesta niin sairaanhoitajia, kokkeja kuin huoltomiehiäkin. Valmistuneille on varma työpaikka.

Kaupunki järjestää koulutusta aloille, joilla tarvitsee työvoimaa. Siksi kaupunki voi tarjota työpaikan kaikille valmistuneille”, kertoo osastopäällikkö **Eija Hanni** Helsingin kaupungin henkilöstökeskuksesta.

Hannin johtama henkilöstövoimavaraosasto on tilan-
nut parinkymmenen eri alan koulutusta esimerkiksi varti-

joita, maarakentajia, lähihoitajia sekä nuoriso- ja vapaa-
ajanohjaajia varten.

”Opiskelijoita on ollut noin 450 vuosittain. Moni arvostaa kaupungin luotettavuutta työnantajana, koska se ei irtisano pysyvää työvoimaansa lamankaan aikana. Lisäksi kaupungilla on tarjota monipuolisia työtehtä-

”Kaupunki tilaa koulutusta aloille, joilla on työvoimatarvetta. Siksi voimme taata työn valmistuneille”, kertoo osastopäällikkö Eija Hanni.

Kuva Pertti Nisosen

”Työnantajan kannalta räätälöity koulutus on hyvää, koska turvaamme sillä osaavan henkilöstön saannin ja pääsemme valitsemaan koulutettavat”, toteaa kotihoidon johtaja Anna-Liisa Lyytinen.

viä, kilpailukykyiset palkat ja työsuhteasuntoja”, toteaa Hanni.

Koulutus toteutetaan oppisopimuksin ja rekrytointikoulutuksin, jolloin korostuu työssäoppiminen. Parin-kolmen vuoden mittaiset oppisopimuskoulutukset tähtäävät ammattitutkinnon suorittamiseen, mutta rekrytointikoulutukset voivat olla vain muutamien kuukausien mittaisia ja aiempaa osaamista täydentäviä.

”Koulutuksiin hakeutuu hyvin eri-ikäisiä ja -kulttuuritaustaisia aikuisia, joista osa on ammatinvaihtajia. Koulutus lisää työllisyyttä, koska enemmistö koulutettavista on työttömiä tai työttömyysuhan alla olevia. Oppisopimusoppilaat saavat koulutusajaltaan palkkaa ja lyhyempään rekrytointikoulutukseen osallistuvat koulutusrahaa. Kaupunki käyttää vuodessa rekrytointi- ja oppisopimuskoulutukseen 10 miljoonaa euroa”, kertoo Hanni.

Eläköityminen tuo työtä

Henkilöstökeskus järjestää koulutusta sen mukaan, millaisia tarpeita kaupungin virastoilla ja liikelaitoksilla on. Yksi eniten koulutusta tarvitsevista virastoista on terveyskeskus. Sille on räätälöity esimerkiksi lähihoitajien koulutusta.

”Vanhusväestö kasvaa huomattavasti seuraavan vuosikymmenen aikana, ja vanhimmasta ikäluokasta 75 prosentilla on palveluntarvetta. Kuukausittain hoidossa olevien asiakkaiden määrä kasvaa lähitulevaisuudessa 100–200 henkilöllä. Samaan aikaan kotihoidosta poistuu 30–50 työntekijää eläkkeelle vuosittain. Meillä onkin tarjota työtä kaikille koulutuksestamme valmistuneille”, kertoo kotihoidon johtaja **Anna-Liisa Lyytinen** Helsingin kaupungin terveyskeskuksesta.

Kuva Pertti Nisosen

Yksi tuoreimmista viraston tilaamista koulutuksista on kotiaavustajan tehtäviin tähtäävä kotityöpalvelun ammattitutkinto.

”Terveydenhoitoalalla yleistyneeseen lähihoitajan tutkintoon on melko pitkä koulutus, ja kun tarvitsimme työntekijöitä tekemään kodinhoitoon, vaatehuoltoon ja asiointiin liittyviä tehtäviä, aloimme kouluttaa puolet lyhyemmällä koulutusajalla kotityöpalvelujen ammattilaisia. Helsingissä tarvitaan paljon alan ammattilaisia, koska meillä on muuta maata enemmän iäkkäitä, sairaita ja ilman omaisia eläviä yksinäisiä henkilöitä. Työnantajan näkökulmasta räätälöity koulutus on hyvää, koska turvaamme sillä osaavan työvoiman saannin ja pääsemme valitsemaan koulutettavat.”

Koulutus räätälöidään

Koulutuksen käytännön toteutuksesta vastaa kaupungin kilpailutuksen kulloinkin voittanut oppilaitos. Esimer-

kiksi Helsingin Diakoniaopisto on järjestänyt räätälöityä lähihoitajaopetusta ja kotityöpalvelujen ammattitutkintoon tähtäävää koulutusta.

”Huolehdimme siitä, että räätälöity koulutus täyttää tutkinnoille asetettavat vaatimukset. Kaupunki valitsi esimerkiksi kotityöpalvelujen ammattitutkintoon tarpeisiin sopivia koulutusosioita ja lisäksi tavallista pidempiä työssäoppimisjaksoja, joten suunnittelimme koulutuksen niin, että oppilaat saivat riittävän teoriaopetuksenkin. Maahanmuuttajille suunnattujen ryhmien opetuksessa on puolestaan usein keskimääräistä enemmän kieliopetusta”, kertoo kotitalousalan kouluttaja **Sanna Parkkinen** Helsingin Diakoniaopistosta.

Tiina Kotka

• Lisätietoa Helsingin kaupungin oppisopimus- ja rekrytointikoulutuksesta saa nettiosoitteesta www.helsinki.fi/kry sekä virka-aikaan puhelinnumerosta 310 43978 (oppisopimuskoulutus) sekä 310 43824 ja 310 37994 (rekrytointikoulutus).

Täsmäopein töihin

Ihmisläheinen työ houkutteli Mira Lappalaisen opiskelemaan kotiaavustajaksi.

”Tykkään siitä, että tuon työlläni hyvää mieltä toisille. Olen kollegoideni kanssa joillekin asiakkaille ainoat ihmiset, joita he tapaavat viikoittain, joten meillä on jo sen vuoksi suuri merkitys heidän elämässään”, kertoo kotiaavustaja Mira Lappalainen.

Lappalainen suoritti Helsingin Diakoniaopistossa puolitavuotisen kotityöpalvelujen ammattitutkinnon, jonka Helsingin kaupunki tilasi oppilaitokselta rekrytointikoulutuksena.

”Työharjoittelua oli alusta saakka, jolloin heti näki, pitääkö työstä. Harjoittelin täällä Pihlajamäen kotihoitossa ja pääsin valmistuttuani tänne töihin. Rekrytointikoulutuksen vahvuus on varma työpaikka, samoin kuin se, että saa opintoihinsa tukea. Saimme koulutusrahaa sekä ylläpitokorvausta matkoja ja ruokailua varten. Ryhmässäni oli monenlaisia ihmisiä kolmikymppisistä kuusikymppisiin ja maahanmuuttajiin. Se oli hienoa, koska saimme paljon tukea ja kokemusta toisiltamme.”

Mira Lappalaisella on asiakkanaan pääasiassa ikäihmisiä, mutta myös esimerkiksi nuorempia liikuntaestei-

siä ja vammaisia henkilöitä. Hän auttaa heitä peseytymisessä, pukeutumisessa, ruokailussa ja ulkoilussa. Hän pesee vaatteita ja siivoaa sekä vie asiakkaitaan lääkäriin, terveydenhoitajan luo tai päivätoimintapaikkaan. Tarvittaessa hän hankkii apuvälineitä asiakkailleen apuväline-lainaamosta.

Tänään hän suuntaa **Hilkka Savajaksen** luokse, joka asuu kotonaan ja tarvitsee apua muutamiin arjen toimiinsa.

”Poikani käy auttamassa minua mielellään viikoittain, mutta hän ei pääse avukseni joka päivä, joten nämä mukavat kotihoitajat tytöt hoitavat minua myös. He rasvaavat jalkani ja laittavat siihen tukisiteen, sillä jalkani turpoaa helposti. He myös auttavat esimerkiksi hiustenpesussa, koska olkanivel vaivaa enkä saa kättäni ylös. Apu on tarpeen senkin vuoksi, että tasapainossa on välillä häiriöitä, vaikka kai yhdeksänkymppisellä saa sellaisia jo vähän ollakin”, juttelee Savajas hyvän tuulisesti samalla kun Mira Lappalainen kietoo tukisidettä hänen säärensä ympärille. Varmistettuaan asioiden olevan kunnossa Lappalainen suuntaa seuraavan asiakkaansa luokse.

Tiina Kotka

”Tässä työssä pääsee auttamaan ihmisiä ja tuomaan heille hyvän mielen”, toteaa kotiaavustaja Mira Lappalainen vaihtaessaan jalan tukisidettä Hilkka Savajakselle, joka kertoo avun olevan kullannarvoista.

LyhytInfo

Kesätyöt haussa

Kaupunki palkkaa tänä vuonna 4 300 kesätyöntekijää. Työpaikat tulevat hakuun nettisivuille www.helsinki.fi/kry. Paikkoja ilmoitetaan pitkin kevättä. Kesäduuniin voi päästä vaikka puistotyöntekijäksi, Helsinki Help -turistineuvoksi tai liikuntapaikanhoitajaksi. Myös henkilöstöravintoloissa ja keittiöissä, vanhustenpalveluissa, päiväkodeissa, leikkipuistoissa, sairaaloissa, terveysasemilla, kotihoitossa ja kiinteistöhuollossa on tarjolla kesätyötä. Kesätyöpaikoista 600 on tarkoitettu erityisesti 16–17-vuotiaille ja niitä haetaan 9.–21.3.

Tukea maahanmuuttajien rekrytointiin

”Sujuvasti suomalaiseen työelämään” on nimeltään hanke, jolla tuetaan mallia asettautumispalveluista. Tarkoituksena on tukea Suomeen muuttavien ja täällä jo asuvien ulkomaalaisten käytännön asettumista ja kotoutumista pääkaupunkiseudulle.

Kampissa avattiin helmikuun alussa neuvontapalvelu Seure Henkilöstöpalvelut Oy:n toimipisteessä. Seuren omistavat Helsingin, Espoon ja Vantaan kaupungit.

Palvelu tarjoaa sekä työntekijöille että rekrytoijille tukea esimerkiksi asumiseen, joukkoliikenteeseen, pankki-, vero-, työlu- pa- ja sosiaaliturva-asioihin liittyen sekä tietoa suomalaisesta työ- ja tapakulttuurista.

Palveluihin ovat oikeutettuja Helsingin, Espoon ja Vantaan kaupunkien tai Seuren palvelukseen tulevat työntekijät ja heidän perheensä.

• **Neuvontapalvelu**, Fredrikinkatu 51–53 B, p. 310 29914, avoimena arkisin klo 8.30–16, neuvonta.seure@hel.fi.

Tietokoneet tutuiksi

Palvelupiste Kohtaamispaikka@lasipalatsi järjestää kevään aikana joka toinen viikko suomenkielisiä ryhmäopastuksia tietokoneen ja Internetin peruskäytössä. Opastus tapahtuu pienryhmissä ja niihin on vapaa pääsy, mutta paikkoja on rajoitettu ja ryhmiin tulee ilmoittautua etukäteen, p. (09) 310 85900.

• Tietokoneen ja internetin alkeet

Tiistaisin klo 16–18: 24.2., 10.3., 24.3., 7.4. ja 21.4.

• Sähköposti – hankitaan sähköposti-osoite ja opitaan sen peruskäyttö

Keskiviikkoisin, klo 16–18: 25.2., 11.3., 25.3., 8.4. ja 22.4. Hiiren käytön hallinta on suositeltavaa.

• Sähköinen asiointi – miten löytää palveluja verkosta

Torstaisin klo 16–18: 26.2., 12.3., 26.3., 9.4. ja 23.4. Hiiren käytön hallinta on suositeltavaa.

Kaikki hyöty läppäristäsi

Tule oman kannettavasi kanssa läppärikerhoon kirjaston kohtaamispaikalle Lasipalatsiin ja ota koneestasi kaikki huvi ja hyöty irti. Opastusta oman läppäriin käyttöön on saatavilla joka torstai kello 12–14. Teema vaihtuu viikoittain. Kerhoon on vapaa pääsy.

• Kohtaamispaikka@lasipalatsi, Helsingin kaupunginkirjaston palvelupiste Lasipalatsissa, Mannerheimintie 22–24, p. (09) 310 85900. Avoimena: ma, to, pe klo 11–18, ti, ke klo 11–20.

Tutkimusapurahat haettavissa

Helsingin kaupunki jakaa vuosittain noin 73 000 euroa tutkimusapurahoina. Apurahat on tarkoitettu ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneille tutkijoille, erityisesti lisensiaatintyön ja väitöskirjan tekijöille. Etusijalla ovat tutkimukset, jotka liittyvät kaupunkitalouteen ja elinkeinotoiminnan edellytyksiin, kaupungin tilaamien tai tuottamien palvelujen järjestämistä ja arviointia tukevat tutkimukset, sekä ne tutkimukset, joissa käsitellään helsinkiläistä elinympäristöä ja arkielämää, mukaan lukien maahanmuuttoon ja kaupungin kansainvälistymiseen liittyvät ilmiöt.

• Hakemuslomakkeen saa internetistä osoitteesta

www.hel.fi/tietokeskus tai sen voi tilata numerosta (09) 310 36298. Haku aika päättyy 9.3. klo 16.

Käpytikka-talossa asuu tyytyväisiä

Kehitysvammaisille nuorille toteutettiin kerrostalo keskustaan. Käpytikka-talosta saatiin kokemusta ja mallia erityisryhmien asumistarpeisiin.

Lähes kuuden vuoden työn jälkeen 20 kehitysvammaista nuorta sai oman kodin Käpytikka-talon yhteisöstä Arabianrannan Muotoilijankadulla. Käpytikka-hanke osoitti, että rakennuslalla voidaan saavuttaa aivan uusia ratkaisuja, kun otetaan käyttäjien tarpeet huomioon jo suunnittelun alkuvaiheessa. Yhteistyöllä voidaan kehittää nykyistä toimivampia ratkaisuja kaupunkikerrostaloihin.

Erityislastentarhanopettajan ja Tuomaksen äidin **Airi Keräsen** mukaan kaikki alkoi siitä, kun vanhemmat miettivät, mitä heidän erityislapsensa tekevät peruskoulun päätyttyä. Iso kysymys oli myös se, että missä he tulevat asumaan.

"Muistan kuulleen Vantaan Kehäkukka-kodista. Teimme Käpylän ylä-asteella olevien oppilaiden vanhempien kanssa tutustumisretken sinne, perustimme Käpytikka-nimisen yhdistyksen ja aloimme yhteistyöhön sosiaalitoimen kanssa.

Tämä on ollut yhteisen matkan tekoa, jossa on avoimesti saanut tuoda esiin kunkin näkökulmat."

Vantaalla on seitsemän vuoden kokemus Kehäkukka-kodista, joka on ollut tiennäyttävä kehitysvammaisten kodinomaisemman asumisen suuntaan. Yksityisyys ja yksikön luoma turvallisuus on siellä yhdistetty saman ryhmän pitkäaikaiskäyttöön.

Käpytikka ry:n perustivat 18 perhettä, joiden päämääränä oli hankkia omiin tarpeisiin räätälöity talo. Hankkeen alkuvaiheessa oli mukana myös Taideteollinen korkeakoulu. Future Home -instituutin sekä viiden ulkomaisen muotoiluopiskelijan välisenä yhteisprojektina haastateltiin kaikki talon tulevat asukkaat. Suunnittelun tavoitteena oli tukea tulevien asukkaiden toiminnallista asumista.

"Pitkän hankkeen aikana nuoret tustustuivat yhdistyksen omistamaan taloon

Kuva Rhinoceros Oy

ja toisiinsa, joten muutto oli tammikuussa helpompi, koska naapurit olivat tuttuja jo kuuden vuoden ajalta. Tämä on olennaista, sillä erityisnuorille ihmissuhteiden luominen ei ole välttämättä kovin yksinkertaista. Meille vanhemmille tämä on ollut hanke, jossa olemme voineet vaikuttaa lastemme elinympäristöön ja elinolosuhteisiin hyvin konkreettisella tavalla", **Iiris**-tyttären isä **Pekka Särssi** kertoo.

"Käpytikkaan muuttaneet nuoret ovat helsinkiläisiä. Halusimme heidän voivan asua täällä tulevaisuudessakin. Nuoremme harrastavat paljon, joten hyvät liikenneyhteydet ja keskeinen sijainti ovat tärkeitä. Arabianrannassa on näiden lisäksi myös luontoa. Emme halua nuorten jäävän neljän seinän sisään. Kaikkiaan 17 nuorta 20:stä kulkee itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä", Keränen kertoo.

Nuorten tarpeiden ja toiveiden pohjalta suunniteltiin Käpytikka-talon käyt-

Kuuden vuoden työn tuloksena Arabianrantaan nousi kerrostalo, joka on alusta lähtien suunniteltu kehitysvammaisten nuorten asumiseen.

täjälahtoinen perusrakenne, johon kuuluu katettu sisäänkäynti, arkadi, pehmeänä siirtymänä ulkoa sisälle. Jokapäiväiset kohtaamiset varmistetaan niin, että asukkaat kulkevat aina ensimmäisen kerroksen yhteisen tilan kautta. Tähän tilaan on talon toisesta kerroksesta katse- ja kuunteluyhteys, joka osaltaan lisää asukkaiden yhteenkuuluvuuden tunnetta. Yhteinen korkea tila toimii myös esiintymis- ja ruokailutilana.

Kerroksissa porrashuoneet on suunniteltu poikkeuksellisen väljiksi, jotta tuetaan kerrosten välisten lähiyhteisöjen muodostumista. Rakennuksen katolla on sauna- ja oleskelutilat asukkaiden yhteisiä hetkiä varten. Asunnoista, jotka

Kuva Patrik Lindström

Omassa keittiössä Ville Ketola valmistaa vaikka napolinsalaattia.

Keltaista omaan kotiin

Ville Ketola kulki usein isänsä kanssa tandempyörällä katsomaan Arabianrannan tonttia ja rakentuvaa kerrostaloa. Hänellä oli hyvää aikaa ajatukseen muutosta. Ketola on mielissään, sillä uusi koti on sopivan kokoinen ja toimiva.

Jokainen on saanut sisustaa kotinsa oman makunsa mukaan. Nuori mies on ollut vanhempineen useita kertoja huonekaluliikkeissä valitsemassa huonekaluja. Matot tulevat valinnan mukaan lahjaksi **Raija**-ystävältä, joka pitää kutomisesta. Ketolan lempiväri on ollut lapselta saakka keltainen. Niinpä hän on katellut keltaisia jakkaroita sillä silmällä.

"Seiniin maalataan keltaista, eivät ne valkoisia voi olla", nuorukainen sanoo.

Oma keittiö ilahduttaa, ja mies kertoo laittavansa tupakeittiössään esimerkiksi napolinsalaattia. Kotoa on tuotu sei-

nävaatteita ja omia maalauksia seinille, mutta niiden paikkoja täytyy vielä miettiä. Keväällä viihtyisälle parvekkeelle laitetaan korituoli ja pyöreä pöytä.

"Muutto tuntui hyvältä. Varsinkin, kun on hyviä kavereita samassa talossa", Ketola sanoo hymyillen leveästi.

Nina Rintala

Oikeuksista YK-sopimus

YK:n sopimus vammaisten ihmisten oikeuksista tuli voimaan viime vuonna. Sen keskeinen sisältö on syrjinnän kieltäminen vammaisuuden perusteella ja vammaisten henkilöiden yhdenvertaisuuden turvaaminen kaikilla elämän alueilla. Vastuu vammaisten oikeuksien toteuttamisesta, kuten muun muassa esteettömyydestä ja saavutettavuudesta, kuuluu kunnille.

nuoria

ovat kaikki kaksioita, tehtiin turvallisen pesämäisiä.

Yhdistys neuvotteli tontin vuokrasopimuksen. Talon rahoitus järjestyi valtion korkotukilainalla.

”Toimintaa kuvaa kautta linjan kustannustehokkuus. Alusta alkaen on ollut selvää, että teemme kopioitavan mallin, josta on hyötyä laajemminkin”, korostaa näyttelijä **Sara Paavolainen**, jonka **Saimi**-tytär on muuttamassa taloon.

Rakentavaa yhteistyötä

Käpytikka-talon valmistuminen on vaatinut paljon oman työn ohessa tehtävää työtä, viitseliäisyyttä ja talkoohenkeä. Hanke on haastanut ajattelemaan ja toimimaan uudesta näkökulmasta, jossa kehitysvammaisen ei ole sijoitettava objekti vaan oman elämänsä subjekti.

Varsinainen suunnittelu käynnistyi Helsingin kaupungin asuntotuotantotoimiston ja Käpytikka ry:n yhdessä YH-Suomi ry:n kanssa järjestämällä arkkitehdeille suunnatulla suunnittelu- ja tarjouskilpailulla.

Helsingin kaupungin asuntotuotantotoimiston projektipäällikkö **Esko Seppänen** kuvaa Käpytikka-hanketta hyvin luontevaksi. Yhdistys osallistui aktiivisesti suunnitteluun ja toteutuksen ohjaukseen. Muotoilijankadulle nousi Stefan Ahlmanin kynästä kolmen rakennuksen kokonaisuus.

”Käpytikän ja Muotoilijanjalan kohdalta toimimme rakennuttajana. Kartion rakennuttajana toimi Avara. Arabianrannan rakentamisesta voisi mainita alueen taideteokset. Veistokset ja installaatiot tulevat kaupungin suunnitelmien mukaan taloihin, pihoihin ja kaduille. Ylipäänsä alueen arkkitehtuuri on korkealuokkaista ja asunnot ovat hyvin varustettuja. Sijaintiin ja korkeatasoisuuteen nähden ne ovat kohtuullisen hintaisia vuokralaisille. Alueen kaava on haastava, ja se on tuonut kustannusten hallintaan vaativuutta”, Seppänen kuvailee.

Nina Rintala

Kuva Patrik Lindström

”Tämä on aivan uusi tapa järjestää erityisryhmälle asumispalveluja”, sanoo asumispalvelupäällikkö Kristiina Rähä.

Kohti yksilöllisempää asumista

Asumispalvelupäällikkö **Kristiina Rähä** aloitti työnsä sosiaalivirastossa alkuvuodesta 2005. Ensimmäisiä asioita, joihin hän tarttui uudessa työssä, oli Käpytikka-hanke.

”Vanhemmat ovat pitäneet kiitettävästi sosiaalivirastoa ajan tasalla ja kysyneet myös meidän mielipidettämme. Tämä on aivan uusi tapa järjestää kehitysvammaisten nuorten asumispalveluja. Koen, että nuorilla on valtavasti potentiaalia oman elämänsä hallintaan. Asukasta voimaannuttava työtapana on tärkeä.”

Rähä on tyytyväinen hankkeessa saattuihin kokemuksiin. ”Uskon, että Käpytikka-taloon on helppo mennä muidenkin kuin asukkaiden ja heidän omaistensa, siitä tuli yhteisöllisyyteen kutsuva tila. Erityisen iloinen olen siitä, että Helsingin kaupunki on osoittamalla tontin näin loistavalta paikalta ilmaissut arvostavansa kehitysvammaisia kuntalaisiaan.”

Käpytikka-hankkeessa on ollut mukana poikkeuksellisen laaja kirjo osaamista. Hankkeen vetäjän, Käpytikka-yhdistyksen tukena ovat olleet Helsingin kaupungin sosiaalivirasto palvelujen tuotta-

jana, Kehitysvammaisten Palvelusäätiö nuorten ja vanhempien asumisvalmennuksen toteuttajana, Stakes palvelukonseptin suunnittelijana, Skanska rakentajana, **Stefan Ahlman** arkkitehtina sekä **Kirsi Gullichsen** sisustussuunnittelijana.

”Prosessi on ollut haasteellinen kaikille toimijoille, ja kiire on yllättänyt monessa vaiheessa. Näin vaativille hankkeille tulee varata riittävästi aikaa ja resursseja, jotta on mahdollista paneutua oleellisiin asioihin. Uskon, että kaikki uudet tavat tuottaa yksilöllisiä asumispalveluja kehitysvammaisille ovat erittäin tervetulleita. Perinteinen ryhmäkoti-asumismalli kaipaa vaihtoehtoja”, Rähä toteaa.

Sosiaalivirasto kilpailutti Käpytikka-talon palvelutuotannon viime kesänä. Kilpailutusasiakirjoja laadittiin aluksi yhteistyössä yhdistyksen kanssa, mikä mahdollisti palvelun laatutason kuvaamisen siten, että lopulta kilpailutuksen tuloksen ratkaisi hinta. Palvelun tarjoajia rohkaistiin uusien kekseliäiden ratkaisujen esittämiseen.

”Kilpailutuksen voittanut Aspa Palvelut Oy on sosiaaliviraston hyvä yhteistyö-

kumppani entuudestaan. Luotan siihen, että he osaavat käyttää kaikki mahdollisuudet uudenlaiseen ajatteluun perustuvan palvelun tuottamisessa”, Rähä sanoo. Talon yhteisöllisen konseptin avulla saavutettiin säästöjä myös henkilökunnan määrässä.

Rähän mukaan sosiaalivirasto on toteuttamassa ns. Asu-hanketta, joka pyrkii edistämään kehitysvammaisten yksilöllistä asumista. Tavoitteena on vuoteen 2012 mennessä luopua kaupungin omana toimintana toteutettavasta laitoshoidosta, jota annetaan kahdessa keskuslaitoksessa: Killinmäessä Kirkkonummella ja Sofianlehdossa Sofianlehdonkadulla.

Ajatuksena on, että kukaan ei enää asuisi laitoksessa. Nykyisin vielä laitoksessa asuville ihmisille luodaan yksilöllisiä asumisratkaisuja, kuten esimerkiksi Käpytikka-malli tai ryhmäkotiasuminen. Tavoitteena on myös päämiesmalli, jolloin kehitysvammaisen tekee vuokrasopimuksen ja saa tarvitsemansa tuen ja ohjauksen räätälöidysti omalta avustajalta.

Nina Rintala

Kuvionuoteilla musiikki-iloa

Kaarlo Uusitalo ei voi vieläkään uskoa tehneensä niin toimivan keksinnön kuin teki vuonna 1995 kehittäessään kuvionuotit: ”Niillä oppii nuotit kuin vahingossa.”

Kuvionuotit syntyivät tilanteessa, jossa vasta valmistunut musiikkiterapeutti aloitti työnsä kehitysvammaisten parissa. ”Aluksi en tiennyt, miten toimia. Miten kuntouttaisın kehitysvammaisia? Miten voisın musiikin avulla auttaa?” Kaarlo Uusitalo, 56, muistelee.

”Olen kuitenkin aina luottanut ihmisen oppimiskykyyn. Kehitysvamma ei mielestäni estä soittamisen oppimista. Tutkin aiempia selkokieliisiä nuotteja, ja kokeilun kautta kuvionuotteihin perustuva metodini kehittyi. Kehitysvammaisen oppii yhdistämään kaksi symbolia toisiinsa ja oppii silloin soittamaan.”

Aikoinaan Uusitalon kipinä musiikin maailmaan lähti vanhemman veljen musiikkiharrastuksesta. Muusikon elämäntapa ei kuitenkaan sopinut hänelle. Radio-ohjelma, jossa kerrottiin musiikkiterapeutin työstä, muutti elämän suunnan.

Neljän lapsen isä, jolla on mielisairaanhoitajan koulutus ja työkokemusta muun muassa suljetulta osastolta, ei hätkähä mistään. Uusitalo pystyy nykyisessä ammatissaan musiikkiterapeutina hyödyntämään kaikkea kokemaansa. Myös kauppaoppilaitoksen loppututkinnolle, joka oli vanhempien toive, on käyttöä.

Sama informaatio kuin perinteisillä nuoteilla

Uusitalon mukaan nuottien pitää olla mahdollisimman pelkistettyjä ja yksinkertaisia, mutta samalla niiden täytyy pitää sisällään kaikki se informaatio, mikä perinteisessäkin nuottikirjoituksessa on. Kuvionuoteista soitettaessa opitaan havainnoimaan merkkejä, tuottamaan tietty ääni, ja näin melodia lähtee syntymään.

Kuvionuotit sopivat ensinuoteiksi, sillä niillä oppii heti soittamaan. Näin soittaminen on mahdollista heillekin, joille eivät perinteiset nuotit aukene.

Musiikki tuo järjestystä ja iloa

”Kehitysvammaisten maailma on kaoottista ja järjestyvätöntä. Tähän auttaa musiikin logiikka, koska se perustuu järjestykseen ja toistoon”, Uusitalo kuvailee.

”Alkeista edetään kohti monimutkaisempia rakenteita. On helpottavaa ja voimauttavaa päästä sisälle musiikin maailmaan. Nuottien ymmärrys tuo tunteen siitä, että pystyy hallitsemaan musiikkia, ja sen mukana ehkä muutakin elämässä. Osaamisen ilo ja kasvava motivaatio vievät taas harrastusta eteenpäin.”

Kuvionuoteilla voi opiskella systemaattisesti ja tavoitteellisesti, mihin aiemmat selkokieliiset nuotit eivät yllä. Niillä on mahdollista soittaa kaikkia instrumentteja, ja aina voi vaihtaa perinteisiin nuotteihin, jos niin haluaa.

”Ajattelin aluksi, että kuvionuotit olisivat kuntoutus- ja erityisryhmien väline. On kuitenkin käynyt niin, että niiden käyttö on laajentunut ala- ja yläasteille, bändiopetukseen, koteihin sekä senioreille. Niitä käyttävät kaikki ryhmät, en osannut odottaa tällaista. On surku niitä, jotka eivät vielä tunne kuvionuotteja, koska ne toisivat soittamisen iloa moniin koteihin”, Uusitalo sanoo.

Keksintö on jäänyt ilman kaupallista hyödyntämistä, mutta nuottien menestys tuottaa humanistil-le vilpittöä iloa.

Nina Rintala

Kuva Kimmo Brandt

”Kuvionuotit ovat minulle sydämen asia”, Kaarlo Uusitalo sanoo. Sähköpianon mahdollisuuksia tutkii Taru Laulainen.

Musiikin erityispalvelukeskus Resonaari

Tutkimus- ja kehittämishankkeesta alkunsa saanut Resonaarin musiikkikeskus on toiminut Kulosaareissa vuodesta 1999 lähtien. Se on erityismusiikkikasvatuksen, kuntoutuksen ja musiikkiterapian osaamisyksikkö. Keskus toimii musiikin erityispedagogiikan edelläkävijänä niin Suomessa kuin kansainvälisestikin.

Resonaarilla on Helsingin kaupungin myöntämä taiteen perusopetus-oikeus. Opetus etenee systemaattisesti

tasolta toiselle koulun opetussuunnitelman ja oppilaiden henkilökohtaisten opetussuunnitelmien mukaan.

Musiikkikoulussa on vuositasolla noin 170 erityistyhmään kuuluvaa oppilasta. Kohderyhmiä ovat muun muassa kehitysvammaiset, tarkkaavaisuushäiriöiset, oppimishäiriöistä kärsivät ja mielenterveyskuntoutujat. Opetusta on sekä yksilö- että ryhmämuotoisena.

Resonaarissa ja verkostoon kuuluvissa yhteistyötahoissa on tutkittu

kuvionuottien käyttöä kuntoutuksessa, terapiassa, musiikin erityispedagogiikassa ja musiikinopetuksessa.

Musiikkikeskus yhdistää monenlaisia ihmisiä nauttimaan yhdessä musiikin vapauttavasta voimasta. Maanantaiaamupäivisin kokoontuu senioribändi soittamaan ja laulamaan. Naiset laulavat Dianaa ja sähkökitara soihan oikean kuuloisesti – bändihuoneen tunnelma on mitä mainioin.

Nina Rintala

Kuva Simi-Piivi Saarnio

Lemmikit ilahduttavat pienimpiäkin, selviää Lemmikinä Helsingissä -esitteestä.

Koottua lemmikitietoa

Minne toimitetaan löydetty lemmikkieläin? Mihin saa haudata lemmikin? Näihin ja muihin lemmikkieläimiä koskeviin kysymyksiin saa vastauksen maksuttomasta Lemmikinä Helsingissä -esitteestä, jonka on koonnut Helsingin kaupungin ympäristökeskus. Esite kertoo yhtä lailla eläinten hankkimisesta, hoitamisesta, ulkoiluttamisesta, ruokinnasta kuin haudamisesta.

”Helsinkiäiset pitävät yleisesti ottaen hyvää huolta lemmikeistään. Silti esimerkiksi aina kesän lopulla saamme paljon ilmoituksia hylätyistä kissoista. Eläinsuojelueläinlääkärimme tekee vuosittain keskimäärin 250 tarkastuskäyntiä. Lemmikin hankkimista harkitsevan pitäisi miettiä tarkkaan, onko hän valmis kantamaan eläimestä vastuun koko sen 10–20-vuoti-

sen elinajan. Jos omistaja haluaa luopua lemmikistään, hänen tulee etsiä sille uusi omistaja tai huolehtia lemmikin lopettamisesta. Eläin tulisi hankkia asianmukaisesta paikasta ja varmistaa, ettei sitä ole salakuljetettu”, kertoo valvontaeläinlääkäri **Jaakko Peltomaa** Helsingin kaupungin ympäristökeskuksesta.

Lemmikinä Helsingissä -esite löytyy netistä osoitteesta www.hel.fi/ymk. Esitteen voi myös hakea ympäristökeskuksesta osoitteesta Helsinginkatu 24 tai Kaupungintalon aulan Virka Infosta osoitteesta Pohjoisesplanadi 11–13. Ajantasaista tietoa esimerkiksi kaupungin yli 80 koiraitauksen sijainnista saa niistä vastuussa olevan rakennusviraston nettisivuilta osoitteesta www.hkr.fi.

Tiina Kotka

Tähti Euroopan urbaanilla kartalla

”Tähtisuorittaja”, kuvailee kaupunkihistorian professori **Peter Clark** Helsinkiä uudessa Euroopan kaupunkien historiaa käsittelevässä kirjassaan.

Peter Clark on työskennellyt Helsingin yliopiston kaupunkihistorian professorina vuodesta 2000. Oxfordista valmistunut brittitutkija on kansainvälisen kaupunkihistoriallisen tutkimuksen kärkinimiä. Äskettäin hän luennoi Helsingin uusille kaupunginvaltuutetuille ja johtaville virkahenkilöille joka neljäs vuosi järjestetävässä Aikajana-seminaarissa.

Uudessa kirjassaan Clark tarkastelee Euroopan kaupunkien kehitystä keskiajalta nykypäivään. Kaupungit ja kaupunkiseudut ovat vahvasti vaikuttaneet maanosan taloudelliseen, sosiaaliseen, poliittiseen ja kulttuurielämään.

Lukuisten esimerkkien kautta Clark tarkastelee muun muassa hallinnollisten

ja verotuksellisten käytäntöjen, siirtolaisuuden ja vähemmistöjen sekä kaupunkien välisen kilpailun merkitystä kaupunkien menestymiselle.

Helsinki sijoittuu Euroopassa periferiselle vyöhykkeelle, jonne urbanisaatio tuli myöhään. ”Mutta 1900-luvun loppupuolelta tultaessa tänne on muodostunut dynaaminen kaupunkiseutujen alue, jolle on tunnusomaista korkea koulutustaso ja luovat elinkeinot”, Clark sanoo ja näkee Helsingin menestystekijöinä etenkin vahvan taloudellisen pohjan ja viisaat strategiset valinnat kaupungin kehittämisessä ja aiemmista kriiseistä selviämässä.

• Lisätietoa: Peter Clarkin haastattelu Helsinki-infon englanninkielisessä verkkoliitteessä: www.hel2.fi/helsinki-info, valitse English Supplement.

• Peter Clark. European Cities and Towns 400–2000. Oxford University Press 2009

Kuva Patrik Lindström

Hauraita muistoja hautausmailta

Kaupunginmuseo on julkaissut kirjan Helsingin lukuisista hautausmaista, joista monet ovat unohtuneet. Runsaasti kuvitettu teos johdattaa helsinkiläisvainajien leposijoille aina 1500-luvulta lähtien ja tutustuttaa myös hautauskulttuuriin ja hautakivien taakse kätkeytyviin kiehtoviin tarinoin. Hauraita muistoja Helsingin hautausmailta -teoksen on laatinut aihe-

seen yli 20 vuoden ajan perehtynyt kaupunginmuseon tutkija **Marja Pehkonen**.

Hautausmaat heijastavat kaupungin kehitystä ja asukkaiden kohtaloita. Niihin on kerrostunut kaupunkilaisten tarinoita ja yhteisiä muistoja. Monta hautausmaata on aikojen kuluessa myös hävinnyt tai muutettu puistoksi. Kaunis, puistomainen ympäristö ja ajan vahva läsnäolo teke-

vät hautausmaista ainutlaatuisia paikkoja. Laajat sankarihauta-alueet ovat helsinkiläisten ja yleensä suomalaisten hautausmaiden erityispiirre. Hautojen hoitaminen ja niillä käyminen ovat tärkeä perinne, joka yhdistää sukupolvia.

Hauraita muistoja Helsingin hautausmailta -teos on vastaus kaupunkilaisten kasvavaan kiinnostukseen hautausmaiden

historiaa ja hoitoa kohtaan. Kirja tuo myös laajan yleisön käyttöön kaupunginmuseoon vuosien mittaan karttuneen monipuolisen hautausmaihin liittyvän aineiston.

• Hauraita muistoja Helsingin hautausmailta. Narinkka 2008. 160 s. Hinta 24 e. Kirjaa saa Museo-kaupasta, Sofiankatu 4, sekä muista kaupunginmuseon näyttelypaikoista.

Kuva Helsingin kaupunginmuseo / Juho Nurmi

Esite johdattaa jugend-Helsinkiin

Helsingissä, yhdessä Euroopan hienoimmista jugendkaupungeista, kokonaiset kaupunginosat on rakennettu 1800–1900-lukujen vaihteessa kukoistaneen kansainvälisen art nouveau -tyylin hengessä. Jotta myös turistit löytäisivät kaupungin jugendaarteet, Helsingin kaupunginmuseo on tuottanut yhteistyössä Suomen rakennustaiteen museon, Helsingin kaupungin matkailutoimiston ja Helsingin kaupungin liikennelaitok-

• Helsingin upeimpiin jugendrakennuksiin kuuluvassa Olofsborgin talossa Katajanokalla on vaikutteita Olavinlinnasta ja myös huvilamaisia yksityiskohtia. Kauniisti kaartuva torni Kauppiakaankadun ja Katajanokankadun kulmassa on kauas kattojen yli näkyvä maamerkki. Olofsborg on arkkitehtitoimisto Gesellius-Lindgren-Saarisien tuotantoa vuodelta 1900.

sen kanssa kahdeksalla kielellä julkaistun esitekartan kävely- ja ratikkareitteineen. Esite julkaistaan myöhemmin myös verkossa.

Esitteen kävelyreitit on poimittu ydinkeskustan hienoimpia jugendnähtävyyksiä kuten Pohjolan talo, Rautatieasema ja Kansallisteatteri, eikä upeita sisätilojakaan ole unohtettu. Jalan tavoittaa mukavasti Kruununhaan rauhalliset jugendkorttelit ja Katajanokan, jossa vaeltelu on täynnä iloisia yllätyksiä: kauneuselämysten lisäksi talot tarjoavat hauskoja yksityiskohtia. Raticalla voi retkeä jatkaa kätevästi esimerkiksi ihailemaan Villa Johanna ja Eiran sairaalaa. Silmät kannattaa pitää auki muuallakin, sillä jugendtalaja on Helsingissä noin 600.

• Esitteitä saa Helsingin kaupunginmuseosta, Sofiankatu 4, Rakennustaiteen museosta, Kasarmikatu 24, ja Helsingin kaupungin matkailuneuvonasta, Aleksanterinkatu 20.

Vapaaehtoisystävä piristää

Yksinäisyys on kipeä ongelma monelle vanhukselle.

Kun sukulaiset ja ystävät asuvat kaukana tai ovat kuolleet, kotipalvelutyöntekijä saattaa olla vanhuksen ainoa ihmiskontakti. Vapaaehtoinen ystäväpalvelu tarjoaa mahdollisuuden vuorovaikutukseen ja tuo valoa arjen harmauteen. **Sirkka Järvinen** ja **Helvi Haanaho** kohtasivat kaupungin vapaaehtoisystäväpalvelun kautta ja löysivät heti yhteisen sävelen.

Sirkka Järvisen, 80, ja Helvi Haanahon, 90, ensitapaamisesta on kuutisen vuotta. Rouvat tapaavat toisiaan kerran viikossa.

"Tulimme kyllä heti juttuun mahdollittoman hyvin. Myöhemmin vasta selvisi, että meitä yhdistää myös syntymäkaupunki Viipuri ja evakkoon lähtö Suomeen", Helvi Haanaho sanoo.

Ystävättäret tapaavat toisiaan yleensä Haanahon kodissa, mutta välillä naiset käyvät ostoksilla Itäkeskuksessa tai kahvilla "kantakapakassa" eli Kontulan ostoskeskuksen Marian kahvilassa.

"Meillä on hauskaa yhdessä ja nauramme paljon, mutta keskustelemme myös vakavimmista asioista ja teemme paljon maailmanparannusta", naiset kertovat.

Vapaaehtoisista suuri pula

Vanhusten yksinäisyys on iso ja polttava ongelma. Vuonna 2008 tilastoimme 3000 vapaaehtoisikäntä, mutta tarvetta olisi paljon enemmän", kertoo Helsingin sosiaaliviraston itäisen sosiaali- ja lähityöyksikön vapaaehtoistyön koordinaattori **Eeva Linna**.

Vapaaehtoistyössä on monia muotoja, joista jokainen voi valita elämäntilanteelleen ja luonteelleen sopivimman.

"Järjestämme yhteistyökumppaneiden kanssa vapaaehtoisille koulutusta sekä virkistyspäiviä ja tarjoamme tapaturmavakuutuksen", Eeva Linna kertoo.

Kymmenen vuotta vapaaehtoistyötä koordinoanut ja itsekin paljon vapaaehtoistyötä tekevä Eeva Linna korostaa, että vapaaehtoiset eivät tee ammatti-ihmisten töitä.

"Vapaaehtoisissa on paljon hyvää osaamista, mutta tavallisen ihmisen tiedot ja taidot riittävät. Oman elämän on oltava kunnossa, jotta jaksaa antaa jotain myös toiselle, muita vaatimuksia ei oikeastaan ole."

Vapaaehtoistyöstä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä alueensa vapaaehtoistyön koordinaattoriin. Vapaaehtoisia tarvitsevat ikäihmisten lisäksi myös esimerkiksi lapsiperheet, yksinhuoltajat ja maahanmuuttajat. Koordinaattorit ohjaavat vapaaehtoisia myös vapaaehtoistyötä tekeviin järjestöihin ja yhdistyksiin.

"Maaliskuussa alkaa liikuntakaverikoulutus. Koulutuksiimme voi tulla myös vain katselemaan ja kuuntelemaan", Eeva Linna sanoo.

Yhteystiedot vapaaehtoistyön koordinaattoreille:

- Itäinen alue p. 310 64884
- Pohjoinen alue p. 310 58485
- Läntinen alue p. 310 46940
- Lastensuojelun vapaaehtoistyön koordinaattori p. 310 46822

Erityisesti he kantavat huolta Suomen nuorisosta ja murehtivat, millaisen maailman nykypolvi jättää jälkeisilleen.

Positiivinen asenne antaa energiaa

Elämä ei ole kohdellut Haanahoa eikä Järvistä aina silkkihansikkain, mutta naiset eivät ole katkeroituneet. "Ei pidä jäädä märehtimään huonoja asioita, on katsottava eteenpäin. On todella hieno asia, että pää pelaa ja pystyy asumaan yksin omassa kodissaan. Siitä olen hyvin iloinen. Täytyy liikkua niin kauan kuin se on mahdollista", Sirkka Järvinen sanoo.

Myös Haanaho muistuttaa tekemisen ja liikkumisen tärkeydestä. Hän käy kahdesti viikossa vanhustentalon kerhossa.

"Kerhossa saa valmiin aterian ja siellä tapaa kivoja ihmisiä. Hienoa, että sinne haetaan ja tuodaan kotoa, kun en enää oikein yksin uskalla lähteä rollaattorin kanssa liikkeelle. Kerhossa tulee myös harrastettua liikuntaa, sillä ohjelmassa on aina tunti voimistelusalissa. Minäkin poljen pyörää aina kymmenen minuuttia", Haanaho kertoo.

Sirkka-ystävän ja vanhustenkerhon lisäksi Haanahon viikko-ohjelmaan kuuluu kotisairaanhoidajan käynti kerran viikossa.

Lisäksi aika kuluu televisiota katsellen ja silloin tällöin tuttavien kanssa puhelimesta jutellen.

"Eräs 95-vuotias ystäväni sanoo minulle aina puhelimesta, että 'ku sie oot vielä niin nuori'. Enkä mie vielä olekaan vanha", Helvi Haanaho nauraa.

Kiitosta ja moitetta kaupungille

Haanaho ja Järvinen viihtyvät hyvin Kontulassa, jossa ovat asuneet pitkään.

"Täällä on hyvät palvelut ja etenkin joukkoliikenne toimii hyvin, pääsee sekä bussilla että metrolla liikkumaan, joskin Itäkeskusta ja Hakaniemeä pidemmälle ei juuri tule lähdettyä."

Vanhusten palveluihin he kuitenkin kaipaavat parannusta.

"Kaupungin pitäisi tukea vanhusten palveluasumista, jotta myös vähävaraisimmilla vanhuksilla olisi mahdollisuus asua palvelutalossa. Myös terveydenhuoltopalvelut ovat huonontuneet. Lääkäriaikaa joutuu jonottamaan kohtuuttoman pitkään. On pakko mennä yksityislääkärille, jotta saa hoitoa. Mutta kuka hoitaa niitä, joilla ei ole varaa käydä yksityislääkärillä?"

☛ "Eri mieltä voi olla, mutta ei saa olla määräilevä tyyppi", Helvi Haanaho ja Sirkka Järvinen (oik.) pohjivat ystävyysedellytyksiä vapaaehtoistyössä.

Kuva Päivi Arvonen

arkea

Myös iäkästä puolisoa kotonaan hoitavien asema ja palvelut huolestuttavat.

"Nyt sentään omaishoitajille maksetaan pientä korvausta. Kun hoidin Alzheimerin tautiin sairastunutta miestäni kotona 90-luvun alussa, sosiaalitoimistosta sanottiin, että vaimon kuuluukin hoitaa miestänsä. Se oli hyvin raskasta, mutta jaksoin, koska avioliittomme oli ollut hyvä. Mieheni kutsui minua aina rakkaaksi vaimokseen", Helvi Haanaho kertoo ja pyyhkii kyyneliään.

Kaupungin sosiaalityöntekijät ja vapaaehtoistoiminta saavat naisilta runsaasti kiitosta.

"Olen toiminut vapaaehtoisena toistakymmentä vuotta. Tämä on hyvin palkitseva harrastus", Sirkka Järvinen sanoo.

Vapaaehtoista ystäväpalvelua he suosittelevat avoimille ihmisille, jotka aidosti pitävät vanhuksista. "Toista pitää kunnioittaa. Eri mieltä voi olla, mutta ei saa olla määräävä tyyppi. Ikäerolla ei niinkään ole merkitystä, iso ikäero voi olla antoisaakin, jos vain luonteet sopivat yhteen", Helvi Haanaho ja Sirkka Järvinen sanovat.

Päivi Arvonen

Kuva Mari Hahari, Rhineros Oy

Seniorisäpinää Myllypurossa ja Maunulassa

Seniorisäpinät ikääntyville järjestetään torstaisin 26.3. asti klo 9.30–11.30 Myllypuron liikuntamyllässä, joka mahdollistaa monipuolisen liikunnan. Tarjolla on jumppaa, kuntosaliharjoittelua ja tasapainoharjoituksia sekä joka kerralla eri teeman mukaista liikuntaa. Säpinöiden tarkoituksena on aktivoida ikääntyneitä liikuttamaan, tutustuttaa uusiin liikuntamuotoihin, lisätä terveysliikunnan tietoutta, totuttaa ja aktivoida säännölliseen liikuntaan sekä luoda aktiivinen foorumi seniori-kohtaamisille.

Seniorit pääsevät nauttimaan monipuolisesta liikuntatarjonnasta 1 euron ja työikäiset 2 euron sisäänkäyntimaksulla.

Tilaisuuksiin ei tarvitse ilmoittautua ennakoon ja mukaan voi tulla millä kerralla tahansa.

Toivotamme kaikki helsinkiläiset seniorit, ikään tai kuntoon katsomatta, lämpimästi tervetulleeksi liikkumaan!

Mukaan tulee ottaa sisäliikuntavaatteet ja -kengät.

Myllypuron liikuntamyllän osoite on Myllypurontie 1.

Maunulan liikuntahallissakin järjestetään seniorien liikuntasäpinät tiistaisin 10. ja 24.3. kello 10–13. Tarjolla on paljon ohjattua liikuntaa.

• www.hel.fi/liikunta

Uusi vanhustenkeskus rakenteilla

Kontulassa rakennetaan uutta vanhustenkeskusta, joka valmistuu syksyllä 2009 aivan nykyisen vanhustenkeskuksen viereen. Uuteen rakennukseen tulee 196 hoitopaikkaa vanhuksille. Sinne sijoittuu neljä pitkäaikais-hoidon osastoa ja kuhunkin kolme 14-paikkaista ryhmäkotiä, joissa on pääosin yhden hengen huoneita.

Osastot sijaitsevat 2–5-kerroksissa. Ensimmäiseen kerrokseen sijoittuu palvelukeskus, jossa on muun muassa ravintola, liikunta- ja harrastustiloja. Niitä voivat käyttää myös helsinkiläiset eläkeläiset ja työttömät. Kerroksessa on myös kaksi 12-paikkaista päivätoimintayksikköä. Kuudenteen kerrokseen tulee lyhytaikaisen hoidon osasto, jossa on kaksi 14-paikkaista ryhmäkotiä.

Asuinyksiköistä tulee kodinomaisia ja pyörätuolilla liikkumista helpottavat avarat ja helppokäyttöiset tilat. Taloon saadaan myös uusinta tekniikkaa, kuten ovien lukitusjärjestelmän sormitunnistimet.

Kun asukkaat pääsevät muuttamaan uuteen taloon, nykyinen vanhustenkeskus puretaan. Peruskorjaaminen ei olisi kannattanut, sillä se olisi maksanut uuden verran. Lisäksi vanhoin tiloihin ei olisi saatu rakennettua vanhustenhuoneiden nykyajan vaatimusten mukaisia tiloja.

Lisätietoja vanhustenkeskuksen toiminnasta: johtaja **Leila Koivisto**, puh. 310 61810, Sosiaalivirasto, Kontulan vanhustenkeskus.

Senioreille keskustelua

Senioreille on keskustelupiiri joka toinen tiistai kello 14–15.30 Maunulassa Palvelukeskus Saunabaarissa (Metsäpurontie 25).

Esimerkiksi 10.3. **Arto Tiihonen** alustaa keskustelua luennoimalla otsikolla "Hoitosuhteet eri elämäntilanteissa". 24.3. lehtori **Seija Björklund** kertoo "Miten minusta tuli matkailija ikäihmisenä?" ja 7.4. matkoista, kirjallisuudesta ja Afrikasta kertoo kirjailija **Juha Vakkuri**.

Palvelua Seniori-infosta

Ikäihmisten neuvontapiste tarjoaa tietoa muun muassa terveys- ja sosiaalipalveluista, asumisesta ja toimeentulosta, liikunnasta ja opiskelusta sekä järjestöistä, jotka antavat apua arkeen.

Seniori-info sijaitsee Kampissa osoitteessa Salomoninkatu 21 B, p. 310 44556. Puhelinneuvontaa on tarjolla klo 8.15–16 ja ovet ovat avoimina klo 10–16.

• Lisätietoja saa soittamalla, käymällä paikan päällä sekä netistä osoitteesta <http://www.hel.fi/senioriinfo>.

Nyt menoksi!

Nuorille

Loistefestari tuo nuoria teatterilavoille

Kuva Jonna Pennanen, Loistefestarin avajaiset.

• Aika- ja paikkatiedot löytyvät osoitteesta www.loistefestari.fi.

Vuosittain järjestettävä pääkaupunkiseudun nuorten Loistefestari keskittyy teatteriin 20.–25.3. Festari on tarkoitettu 10–25-vuotiaille, jotka ovat suunnitelleet oman esityksen, haluavat esiintyä ja saada rohkaisevaa palautetta teatterialan huippuammattilaisilta.

Tapahtuma ei ole kilpailu, vaan tilaisuus, jossa nuoret pääsevät näyttämään taitojaan ja kuulemaan asiantuntijaradialta, mikä esityksessä oli hyvää ja miten siitä voisi tehdä vielä paremman. Festarin taiteellisena johtajana toimii näyttelijä Lorenz Backman.

Festari koostuu pääkaupunkiseudulla nähtävistä katselmuksista ja huipentuu 25.3. kulttuuriareena Gloriassa järjestettävään galaan.

Tilaisuuksiin on ilmainen sisäänpääsy ja ne pidetään 21.–22.3.

Tanssia

Kathak nykyajan kuvaajana

Malmitalossa ja Kanneltalossa saadaan maaliskuuhuhtikuun vaihteessa seurata kuinka Sonia Sabri Company Birminghamista tanssii perinteisen kathak-tanssin uudelle vuosituuhannelle. Pohjoisintialainen kathak kumpuaa intialaisesta tarinankerronnan perinteestä; sanskritin sana kathaka tarkoittaa tarinankertojaa ja -kerrontaa. Sabrin tavoitteena on modernisoida kathakia kunnioittaen sen perinteistä puhtautta ja muotoa.

Ryhmä on herättänyt ainakin brittiläisen nykytanssiyleisön kiinnostuksen. Sonia Sabri Company 31.3. klo 19 Malmitalossa (Ala-Malmin tori 1), 1.4. klo 19 ja 2.4. klo 10 Kanneltalossa (Klaneettitie 5). Liput 15/10 e (ilta), 5 e (aamun koululaisesitys). Varaukset p. (09) 310 12000 sekä Lippupalvelu.

Kuvassa Sonia Sabri Company (Intia, UK).

Modernia ja itämaista Stoassa

4.3. ensi-iltansa saa Arja Raatikaisen uutuuskoreografia Lataamo. Viidelle naistanssijalle tehty teos jahtaa vastauksia seuraaviin kysymyksiin: Edessä on tyhjä tila, joka odottaa täyttämistään. Minkälaisia voimavirtoja siihen muodostuu? Minkälaisia jännitteitä kehot tilaan tuottavat? Esitykset 4.–7.3. ja 9.–10.3. klo 19. Liput 17/10 e.

Kuva Aku Korhonen, kuvassa Arja Raatikainen & Co. Lataamo.

Itämaisen tanssin taitajat puolestaan kokoontuvat Stoaan 13. ja 14.3. Näytös osoittaa itämaisen tanssin hyvin monenlaiset kasvat ja sielun. Esiintyjinä on edustava joukko suomalaisia itämaisen tanssin vaikuttajia. 13.3. klo 19 & 14.3. klo 17 Itämaisen tanssin mestarit lavalalla. Liput 20/15/10 e. Lipunmyynti: (09) 310 12000, stoa.lipunmyynti@hel.fi ja Lippupalvelu.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi.

Näyttelyitä

Mansikkapaikka

Ikäihmisten taidekasvatusprojekti Annantalolla vie mansikkapaikalle 29.3. saakka. Mansikkapaikka on toiminnallinen, ikäihmisten ja lasten kohtaamiseen pyrkivä näyttely. Se kuvaa valokuvien, videon ja esinekoostein iäkkään KASKI-ryhmän vaelluksia osallistujien kotipaikkakunnilla Suomessa sekä Viipurissa ja Ranskan Pyreneillä. Kohtaamisten välineinä matkoilla toimivat reissareiden tekemät sauvat ja muistipelikortit. Sukupolvien kohtaamiseksi KASKI järjesti eri-ikäisten muistipelisessioita julkisissa tiloissa. Projektin luotsaajan Riitta Heikkisen tavoit-

Kuva Antti Lyytinen, nuoret ja vanhat muistipelin ääressä.

teena oli keskustelemaan prosessin synnyttäminen yhdessä toimimalla. Annantalolla pääosassa ovat muistipelien pelaaminen näyttelyvieraiden kanssa, muistipelisesioissa on pelikapteenina yhteiskunnallisia vaikuttajia. Lisäksi tehdään kaupunkikerroksia ryhmysauvojen kera. Tapahtumaan liittyy kolme avointen ovien päivää.

• Lisätiedot: Annantalo, Annankatu 30, www.annantalo.fi ja www.kultus.fi.

Avoin panoraama

Avoin panoraama – Taneli Eskolan valokuvia urbaaneista paratiiseista on esillä kaupungintalon Virka Galleriassa 25.2.–

29.3. Helsingin maisema on muutakin kuin kiveä ja betonia. Suuret puistot ovat osa kaupungin julkisivua. Näyttely esittelee myös pieniä viherkeitaita, kaupungin paratiiseja, joita ei aina edes huomaa. Valokuvat muokkaavat käsityksiä ympäristöstä ja kommentoivat sen muutoksia.

Kaupungintalon aulassa on myös Virka Infon neuvontaja asiakaspalvelupiste sekä luku- ja oleilu-tila sohvaryhmineen ja yleisöpäättineen. Kuusi asiakaspäätettä tarjoaa mahdollisuuden sekä pikaiseen koneella pistäyty-

miseen että pidempiaikaisen työskentelyn. Virka Kinossa voi puolestaan katsella muun muassa Helsinki-aiheisia elokuvia.

Yleisneuvonnasta saa tietoa kaupungin palveluista ja tapahtumista niin paikan päällä kuin puhelimitse ja sähköpostitsekin. Neuvontapisteeseen voi lisäksi jättää kaupungin virastoille tarkoitettuja asiakirjoja, hakeuksia sekä aloitteita. Puhelinneuvonta vastaa kyselyihin ma-pe klo 9–15 numerossa 310 1111.

• Virka Galleria, Pohjoisesplanadi 11–13, avoinna ma–pe klo 9–19, la–su klo 11–17. www.virka.fi (avautuu helmikuun lopussa).

Walt Disney ja Euroopan taide

Lumikki ja seitsemän kääpiötä, Fantasia ja Viidakkokirja ovat animaatioelokuvien klassikoita. Walt Disney ja Euroopan taide -näyttely Tennispalatsissa 25.2.–31.5. tuo esiin sen, että näiden elokuvien juuret ovat syvällä Euroopan 1800-luvun ja 1900-luvun alun taiteessa. Näyttely rinnastaa toisiinsa Walt Disneyn studioiden alkuperäisiä piirustuk-

sia, maalauksia, pienoismalleja ja elokuvanäytteitä sekä saksalaisten romantikkojen, ranskalaisten symbolistien, Viktorian ajan taiteilijoiden ja surrealistien tuotantoa. Se kertoo paitsi populaari- ja korkeakulttuurin myös eurooppalaisen ja amerikkalaisen taiteen välisistä yhteyksistä.

• Taidemuseo Tennispalatsi, Salomonkatu 15, avoinna: ti–su 11–20.30, www.taidemuseo.fi.

Aletheia – Avauksia nykyvalokuvaan

Meilahdessa tutustutaan valokuvaan 22.3. asti. Kansainvälinen näyttely luo katseen valokuvataiteen nykyhetkeen. Tämän päivän valokuvataide uudelleenarvioi valokuvauksen peruskysymyksiä ja valokuvaa välineenä, sekä tutkii valokuvan roolia ja vaikutusmahdollisuuksia ajan kulttuuriympäristöissä. Mukana on viisitoista kansainvälistä taiteilijaa. Valokuva-, video- ja installaatio- teoksista koostuvan näyttelyn ”suojelijatar” on kreikkalainen totuuden jumalatar Aletheia.

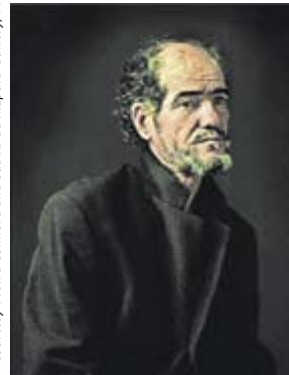
• Näyttely on osa Helsinki Photography Festival 2009 tapahtumaa sekä Valokuvan vuotta 2009 – www.katse.org.

• Taidemuseo Meilahti, Tamminiementie 6, p. 310 87031, avoinna: ti–su klo 11–18.30, www.taidemuseo.fi.

• Liput: 7/5 euroa, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi. Perjantaisin maksuton sisäänpääsy.

© Courtesy Pierre Gonnard and Juana de Alzupuru Gallery, Pierre Gonnard: Olympe, 2005.

© Courtesy Pierre Gonnard and Juana de Alzupuru Gallery, Pierre Gonnard: Ahmed, 2006.

Lilla Teaternin kevään uutuudessa taituroivat Salierina Pekka Strang, Mozartina Sampo Sarkola ja Nina Kaipainen.

Teatteria

Amadeus valloittaa Lillanin

Lilla Teaternin kevään aloitti laajalti esitetty ja moninkertaisesti palkittu suurteos Amadeus. Musiikintäyteisen draaman maailman tunnetuimmasta säveltäjästä ja tätä kadehtivasta kilpakumppanista on kirjoittanut sir Peter Shaffer. Maailmanlaajuksen suosion tarina saavutti Milos Formanin unohtumattomana elokuvaversioksi, joka keräsi kahdeksan Oscaria vuonna 1984.

Mozartin upeat teokset ja moukkamainen luonne saavat keskinkertaisen säveltäjän Antonio Salierin riipivän kateuden valtaan. Salierin pirulliset suunnitelmat

Mozartin tuhoamiseksi pitävät katsojan tiiviissä otteessaan ja tunteet vaihtelevat kateudesta ja vallanhimosta rakkauteen ja ystävytyteen.

Lilla Teaternissa ruotsinkielellä esitetävä Amadeus on skandaalintäyteinen, hienosti kirjoitettu ja sisältää upeaa musiikkia. Esitys sopii hyvin myös suomenkielille!

• Lilla Teaternissa (Yrjönkatu 30). Liput 29 e, p. (09) 394 022, ma–pe klo 9–18, la klo 12–18, ja p. (09) 696 27033, ma–pe klo 9–19, la klo 12–19, sekä Lippupiste joka päivä klo 7–22 puh. 0600 900 900 (1,75 e/min +pvm).

Musiikkia

Milana Mistic

Milana Mistic tulkitsee äitinsä, 1950- ja 1960-lukujen suosituimpiin suomalaisiin iskelmälaulajiin lukeutuvan Laila Kinnusen unohtumattomia lauluja Mandshuria-orkesterin säestyksellä. Orkesterinjohtajana toimii Juha Tikka.

Laulumme-konsertit kuullaan klo 19 Malmitalossa 10.03., Kanneltalossa 11.03. ja Vuotalossa 28.03., liput 25 e.

Kuva Henrik Schütt, kuvassa Milana Mistic.

Viapori Winter Blues

Festivaali tarjoaa tiivistä tunnelmaa ja rentoa menoa Suomenlinnan Tenalji von Ferseninissä 27.–28.2. Perjantaina Paratiisin Pojat esittävät amerikansuomalaisia lauluja J. Karjalaisen ja Veli-Matti Järvenpään tulkitsemina. T. Leino Band jatkaa Chicago-west coast bluesin parissa ja illan päättää Honky Tonk Men.

Luantaina iltapäivän tahdin määrää Suomenlinnan ala-aste, kärjessä Pekka Helinin ohjaama oppilaiden Blues-Band.

Luantain iltakonsertin aloittaa Pan Salmenhaara akustisella ragtime ja delta bluesilla ja sitä jatkaa L. R. Phoenix & Mr. Mo Hell kokoonpano, joka tarkoittaa primitiivistä etelän juottobluesia. Lavalle nousee myös maamme kansainvälisesti menestynein bluesbandi Wentus Blues Band. Illan ja koko Viapori Winter Blues festivaalin pistää pakettiin Eero Raittinen and The Noisy Kinda Men.

• www.viapori.fi/winterblues.

Klassista kaupungintalolla

Helsingin kaupunginorkesteri esittää kamarimusiikkisarjaa "Filharmoninen iltapäivä" kaupungintalon juhlasalissa kerran kuussa sunnuntai-iltoina klo 15 (29.3., 26.4., 24.5.). Ilmaiset liput ovat jaossa konsert-

tia edeltävänä sunnuntaina kaupungintalon Virka Infossa klo 11 alkaen niin kauan kuin lippuja riittää.

• Kaupungintalo, Virka Info, Pohjoisplanadi 11–13, p. (09) 310 36270, avoinna ma–pe 9–19, la–su 11–17.

Sami Kukka & Omfalos Renaissance

Kanneltalossa liikutaan 18.3. klo 19 alkaen musiikillisesti kokeilevissa tunnelmissa. Illan konserttiversaista Sami Kukka kirjoittaa herkkävireistä ja minimalistista suomifolkia. Ulkoisesti rauhallisen ja seesteisen mielteliäs tulkinta hämää, sillä sanoituksista löytyy painoa ja herkkää voimaa sekä tarinoita, joita ei muualta kuule. Kukan kitaraa ja laulua Kanneltalossa täydentävät Mia Kähärä (laulu), Pekko Käppi (jousi) ja Janne Tuomi (lyömäsoittimet). Mitään kovin tavanomaista ei tarjota myöskään modernin taidemu-

siikin kokoonpano Omfalos Renaissance. Jotain omaäänisestä musiikista kertovat viime syyskuussa ilmestyneen esikoisalbumin kappaleiden nimet: Nukkuvaa tyttö, omenapuu, Rohkeus, Tulivarjo, Kiviruumis, Hiljaisuus. Vaikutteita albumiin on lainattu samuraiden elämäntapaista, ja musiikissa on kuultavissa sävyjä sekä ilmauksia klassisen musiikin puolelta, jotka tosin rikkoutuvat sähköisten elementtien vuoksi. Liput 7/5 e, p. (09) 310 12000 sekä Lippupalvelu.

• Kanneltalo Klaneettitie 5, www.kanneltalo.fi.

Viidenkymppin villitys!

Meiju Suvas, Anne Nielsen ja Merja Ikkela löivät hynttyyt yhteen ja kukkaan puhkesi railakas Viidenkymppin villitys! 1970- ja 80-lukujen musiikilla nostalgisesti tunnelmoiva musiikkiteatteriesitys, sisältää muun muassa upeita ABBA:n klassikoita.

Tarinan naiset ovat vanhoja luokkakavereita, jotka kokoontuvat harjoittelemaan esitystä tulevaan luokkakokoukseen. Nuoruuden muistot ja meininki saavat

kypsään ikään ehtineet aikuiset naiset riemua. Esitykset 18.3. klo 15 ja 19. Liput 5 e ip. näytökseen ja 5/10 e iltanäytökseen. Lipunmyynti p. (09) 310 12000 (ma–pe 12–18, vain pvm) ja Lippupalvelu. Esitys kuuluu Malmitalon 60+ sarjaan, joka on suunnattu yli 60-vuotiaille, mutta nuoremmatkin ovat yhtä tervetulleita. Sarja jatkuu kevätkauden, ohjelmatiedot maaliskuusta lähtien www.malmitalo.fi.

• Malmitalo, Ala-Malmin tori 1.

Kuvassa Rock'n'Roll Women: Maria Hänninen, Maya Paakkari ja Erja Lyytinen.

Maestro ja minä

Vuotalon suosittu Maestro ja minä -illat tuovat lavalle merkittäviä suomalaisen kevyen musiikin mestaroita. Iloissa taiteilijan ja haastattelijan keskustelu kulkee elämästä musiikin tekemiseen. Klubi-illoissa kuullaan myös livemusiikkia.

• 6.3. klo 19 on vuorossa Pauli Hanhinen. Muusikko, säveltäjä ja sanoittaja Pauli Hanhinen tuli alun perin tunnetuksi Kolmas Nainen -yhtyeen laulusolistina, ja hänelle myönnettiin vuonna 2007 Juha Vai-

Kuvassa Pauli Hanhinen.

nio -palkinto. Illan haastattelijana on Heimo "Holle" Holopainen. Liput 11/9 e, lipunmyynti: (09) 310 12000, vuotalo.lipunmyynti@hel.fi ja Lippupalvelu.

• Vuotalo, Mosaiikkitori 2, www.vuotalo.fi.

Naisten päivänä rokataan

Sunnuntaina 8.3. Naistenpäivän kunniaksi Tavastiolla järjestetään Rock'n'Roll Women -konsertti, jossa esiintyvät Erja Lyytinen, Maria Hänninen ja Maya Paakkari. Blues-lady Erja Lyytinen on kerännyt musiikillaan maailmanlaajuista tunnustusta, ja hänet muun muassa valittiin äskettäin Suomen viiden parhaan kitaristin joukkoon. Oman soololevynsä pian julkaiseva Maria Hänninen on varsinaisen musiikin monitoimimainen. Rokkari Maya

Paakkari puolestaan tunnetaan esimerkiksi Janis Joplin -henkisestä käheästä äänestään ja kyseiselle mestarille kunniaa tekevistä tribuuttikeikoistaan. Naistenpäivän bändissä vaikuttavat kitaristi Davide Floreno, rumpali Rami Eskelinen, basisti Matti Vallius ja kosketinsoittaja Harri Taittonen. Ovet avautuvat klo 17 ja konsertti alkaa klo 18. Konsertin kesto on noin 3 tuntia.

• Tavastia-klubi, Urho Kekkosen katu 4–6. Liput 13,50/15 e. K-18.

Muuta menoa

Kuukauden kirjavieras

• **2.3. klo 18** Arne Nevanlinna. Kirjailija-arkkitehti Arne Nevanlinna pääsi heti esikoisromaanillaan Marie ehdolle Finlandia-palkinnon 2009 saajaksi. Päähenkilö Marie viettää elämänsä muistojensa keskellä vanhusten palvelutalossa. Haastattelijana on toimittaja Riitta Kylänpää.

Kuva WSQ / Veikko Somerpuro, kuvassa Arne Nevanlinna.

• **6.4. klo 18** Anna Kortelainen. Taidehistorioitsija, kirjailija Anna Kortelainen on luonut eläviä muistoja jo kuolleiden henkilöiden todellisista tai kuvitteellisista hahmoista, esimerkiksi Edelfeldtin kuuluisan taulun mallista Virginie! ja kirjailija L. Onervasta. Haastattelijana on toimittaja Nina Naakka.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi.

Kuva Tammi / Pertti Nisosen, kuvassa Anna Kortelainen.

Muksuille

Satumetsään Sopasen kanssa

Helsingin kaupunginorkesterin kamari-musiikkisarja tuo Vuotaloon koko perheelle tarkoitetun konsertin, jossa Satu Sopanen ja Proton String Quartet ystävineen vievät kuulijat Satumetsään. Matkalla lauletaan ja leikitään uusien sekä tuttu-

jen lastenlaulujen tahdissa. Konsertti on tarkoitettu yli 3-vuotiaille. Esitys **7.3. klo 17**, liput 4 e, lipunmyynti: (09) 310 12000, vuotalo.lipunmyynti@hel.fi ja Lippupalvelu.

• Vuotalo, Mosaiikkitori 2, www.vuotalo.fi.

Hattus-säpinää

Malmitalossa hassutellaan Hullujen Hattusten seurassa **28.2. klo 14 ja 16**. Hullut Hattuset on joensuulainen lastenbändi, jonka ominaispiirteitä ovat lämmin akustinen sointi ja hullunkuriset tarinat sekä monipuoliset sovitukset. Mukaan tempaavan energisellä otteella asennoituva porukka tuo Malmitaloon kissanpäi-

viä ja taivaanrannan maalailua. Kokoonpanossa porskuttavat Miihkali Jaatinen, Ville Karttunen, Mika Kemiläinen ja Leo Leini, joiden mukana päästään milloin Afrikkaan kirahville kaulahuivia laittamaan ja milloin verotoimistoon supersankareita auttamaan. Iloinen musiikki sopii kaikenikäisille. Kesto n. 45 min. Liput 4 e.

Hurraa!-tunnelmaa

Hurraa!-festivaali esittelee uutta kotimaista teatteria lapsille ja nuorille. Festivaaliviikon aikana järjestetään pääkaupunkiseudulla yli 60 näytöstä. Suomalainen lasten- ja nuortenteatteri elää nousukautta: on uusia tekijöitä, uusia tyylejä, kokeilua ja myös perinteistä hyvää näytelijäntyötä. Esitysten aiheet ovat lasten näkemästä ja kokemasta usein ihmeellisestä maailmasta, vaikka välillä astutaankin sadun saappaisiin.

Festivaalille on valittu yksitoista näytämöteosta ja yhtä näytelmää lukuun ottamatta ne ovat pääkaupunkiseudulla ennennäkemättömiä. Hurraa!-festivaalilla nähdään myös neljä kantaesitystä. Näistä suomalais-unkarilainen yhteistyö Hajamielinen noita kertoo tanssiteatterin ja akrobatian keinoin satumaisesta lumouksesta ja Kaarina Helakisan satuun perustuva Lumottu Ruusu kasvamisesta ja oivaltamisesta. Olimme kuin perhoset käsittelee ilmastonmuutosta ja kestävää kehitystä nuorten näkökulmasta ja klassikko Saapasjalkakissa on saanut uudessa näyttämöversiossa aasialaisia teatte-

rimausteita. Ohjelmaa rikastuttaa myös Suomen Uniman kokoama kaksipäiväinen Nukketeatterin näyteikkuna Stoassa.

Hurraa!-esityksiä on **14.–21.3.** Esityspaikat Helsingissä ovat Annantalo, Kanneltalo, Malmitalo, Rastis, Vuotalo ja Hurjaruuthin näyttämö Kaapelitehtaalla. Liput maksavat esityksestä riippuen 4–10 euroa ja Stoan perjantapässi 15 e sekä lauantapässi 20 e.

• Ohjelmistoon ja esityspaikkoihin voi tutustua netissä osoitteessa www.hurraa.org.

Kuva Riku Virtanen, kuvassa Saapasjalkakissa.

Makupaloja alkuvuoden kiinnostavimmista tapahtumista, ole hyvä!

Maaliskuu

13 – 15	Fillari
13 – 15	Kunto
13 – 15	Golf
13 – 15	Retki
13 – 15	Kalastus
13 – 15	Metsästys
26 – 29	Kevätpuutarha 09
26 – 29	OmaMökki 09
26 – 29	Oma Koti 09
23 – 26	Asuntomarkkinat 09
23 – 26	Sisusta! 09

Huhtikuu

3 – 5	Lapsi 09
3 – 5	Model Expo 2009
4 – 5	PetExpo 09
10 – 13	American Car show

Katso lisätietoja www.finnexpo.fi

Helsingin Messukeskus

Teemme tilasta tilaisuutesi.

Får jag lov?

• Nummer 1 – 2009 • Vecka 9 •

Offentlig information

Helsingfors info

Ljudet från musiken i festsalen söker sig ut på Annegatan och sorlet från de dansande paren smyger efter. Det är finlandssvensk danskväll på Arbetets vänner och **Susann Sonntag's** har fått folk på benen. Trängseln på parketten vittnar om trivsam stämning, och att folk tycker om att dansa.

"Dansa är fantastisk motion. Det är så roligt att röra på sig. Och man träffar både gamla bekanta och nya människor", säger pensionären **Maj-Britt Paro** som är viceordförande i Sams som står för pensionärsföreningarnas samarbete i Helsingfors.

"Dessutom gillar folk att dansa på svenska. Susann Sonntag's har den rätta stilen och spelar som svenska dansband. Finlandssvensk danskväll har ordnats fem sex gånger i året sedan 2004", säger Sams ordförande **Majlis Kvist** och tillägger: "Jag känner tre par som har blivit ihop på våra danser!"

Och Paro inflikar att man inte behöver vara pensionär eller medlem i någon pensionärsförening. Alla är välkomna.

"Det enda vi har brist på är herrar. Kvinnor tycks dansa hellre än män", säger hon och fortsätter:

"Man kan dansa på många krogar men stämningen blir en annan när man är hänvisad till sitt eget bord. På Arbetets vänner kan man mingla fritt och är inte bunden vid ett bord".

Arrangör är svenska pensionärsförbundet som är takorganisation för 18 000 pensionärer i Finland.

"Förbundet växer och ökar starkt. Numera får vi tvåtusen nya medlemmar i året", säger ombudsman **Jan Holmberg**.

I Helsingfors verkar tolv svenska pensionärsföreningar och så finns Sams som ordnar regelbundet program utan att förutsätta medlemskap eller förhandsanmälan.

"Sams träffas i källaren på kafé Esplanad den första tisdagen varje månad klockan 14 och umgås med varandra samtidigt som vi har en gäst som berättar om något. I mars kommer **Emelie Enckell** att berätta om sitt verk om **Aaro Hellaakoski** och senare i vår har vi **Per-Erik Lönnfors** som gäst", säger Maj-Britt Paro.

Ju längre kvällen lider desto livligare blir det på parketten. När Susan Sonntag's klämmer i med låtar som Waterloo, Country Rose och Tennessee

walz är stämningen i topp. Folk njuter av hjärtans lust.

"Vem skulle inte njuta av att röra på sig. Dans är härlig motion", säger **Gun-Britt Hietanen** som gärna går på danskväll tillsammans med **Roger Nystedt**. Ingendera är pensionärer och kan inte förstå varför inte yngre folk skulle kunna ta sig en svängom tillsammans med äldre.

Dorrit Slöör och **Charlie Rosenberg** är redan lite äldre och tar inte ut de allra vildaste svängarna. Hon har blivit opererad i höften och han har svag syn.

"Men vi älskar att dansa. Vi är numera ensamma på var sitt håll men har känt varandra i över fyrtio år. Så vi dansar så länge vi har benen kvar", säger paret.

• Finlandssvensk danskväll blir det igen på Annegatan 26 den 18 mars och 15 april kl. 18–20. I mars spelar Engblom Band från Pargas.

• På svenska pensionärsförbundet får man kontaktuppgifter till pensionärsföreningar i stan. Tfn 020 728 8810.

Stora scener och små i vår

Små fristående grupper och stora etablerade teaterhus. Och så förstås barnens egen teaterfestival Hurra! Teater, repertoarer och föreställningar i ett sällsynt brett urval.

En av vårens nya scener och skådeplatser finns i villa Lill Kallvik i Solvik i Nordsjö. Den gamla villan ligger inbäddad i ett nytt vitt täcke av snö och mellan de resliga träden som omger villan skymtar Nordsjöfjärden. I salongen i villan sitter författaren **Malin Kivelä** och skådespelaren **Åsa Nybo**. De ingår i arbetsgruppen bakom projektet Villans hemlighet.

"Vi utgår från rummets rytm, tar tillvara tillfället och suddar ut gränser. Men vi improviserar inte utan repeterar och gestaltar fyra kvinnor. Vi fantiserar att de har bott i huset under olika epoker", säger Kivelä och Nybo och fortsätter:

"I föreställningen ska alla veta att vi spelar teater. På scen är det ofta tvärtom, att man leker att man inte spelar teater."

Villans hemlighet är projekt där ingen i gruppen bestämmer ensam.

"Alla får bestämma och gestalta sin roller utgående från sig själv. Vi vill ta

tillvara gruppens tvärkonstnärliga kapacitet, fungera här och nu och låta processen föra."

I gruppen ingår utöver Kivelä och Nybo **Freja Appelgren**, **Hannele Mikaela Taivassalo**, **Liisa Pentti** och **Hanna Westerberg**. Kvinnorna står tillsammans för både text och regi och ser projektet som en engångsföreteelse. **Jens von Weisenberg** står för ljudet.

Villans hemlighet ges mellan 11 och 31 mars. Mera information på tfn 040 462 6609.

Projektet är ett av många liknande som pågår i Helsingfors i vår. **Blaue Frau** & Den finlandssvenska teatern ger i vår Som vi minns det, en tvåspråkig föreställning om sexualitet och skuld. Premiären är den 13 mars på Korjaamo i Tölö. Mer information på www.blauefrau.com.

Korander och Reprum erbjuder föreställningar som man beställer. Repertoaren omfattar allt från Vem ska trösta Knyttet till Pimpinellans strof. Uppgifter om föreställningar på www.korander-company.fi. Skådespelaren **Johanna Ringbom** ger sin soloföreställning *Carmencita Rockefeller* som man ska bestäl-

la. Mera information på tfn 040 766 6784. Teater Povre består av regissören och skådespelaren **Agneta Lindroos**. Hon turnerar också i Helsingfors. Mera information finns på www.agnetelindroos.fi. Även Teater Taimine är beställningsteater och fortsätter med succén *Piece of Cake* som är avsedd för högstadies och gymnasier.

Kulturproducent **Nina Gran** på Helsingfors stads kulturcentral säger uppsjön av små föreställningar och fria grupper ger prov på mycket av det bästa i teaterväg just nu.

"Det är ofta unga, hungriga och ambitiösa konstnärer som vill prova sina idéer. Det är ironiskt att dessa fria grupper ofta har det ganska svårt. De får sällan adekvat lön och publiken har svårt att hitta dem eftersom föreställningarna ofta ges i ganska korta perioder."

Samtidigt som de små grupperna erbjuder alternativ på annat håll än de vanliga scenerna fortsätter förstas etablerade teatrar som Teater Mars och Improteatern Stjärnfall på Universum i Rödbergen, Viirus på Råholmen och Klockrike-teatern på Skillnaden.

Lilla teatern satsar i vår stort med musikalen *Amadeus* som handlar om Mozart och på Svenska teatern ger man bland annat det svenska musikdramat *Så som i himmelen* och Strindbergs klassiker *Fröken Julie*.

Vårens teaterutbud finns sammanställt i häftet *Repertoar* som finns att hämta till exempel i Luckan.

Mångsysslare. Författaren Malin Kivelä och skådespelaren Åsa Nybo ingår i gruppen kulturarbetare som producerar föreställningen Villans hemlighet. En av vårens många nya pjäser i Helsingfors.

I korthet

Hurra för Elvis

Barnteaterfestivalen Hurra! bjuder igen på nya pjäser för barn. Urpremiär på svenska blir det med Elvis i jukeboxen som Unga teatern ger på Rastis i Nordsjö den 15 och 16 mars kl. 18 respektive kl. 10. Det är Paul Olin som står för både regi och manus. Elvis i jukeboxen handlar om Bobby som är ledsen för att hans bror är död. Får man vara glad då och hur ska man bete sig samtidigt som saknaden är så stor!

Helokronas berättelse är ordlös skuggteater och lämpar sig för alla oavsett språk. Den ges den 17 mars kl. 10 och 14 av gruppen Vekkulikettu och skådeplatsen är Rastis i Nordsjö.

Musik med Vreeswijk

Luckans nya giv, serien musikafnarn med vin fortsätter den 13 mars kl. 19. Då står musik av Cornelis Vreeswijk i turen. Anders Grönroos och Anders Östling framför visor och sånger av Vreeswijk och Stefan Sundström.

Talangjakt på Rastis

Talangmönstringen med jakten på alla sorters estradartister som framför musik, dans eller cirkuskonster ordnas på Rastis lördagen den 28 februari med start klockan 18. Det är avsett för unga som fyllt 13 år och går på tre språk, svenska, finska och engelska.

Babypoesi på Richardsgatan

Poesi för babysar från noll till åtta månader i sagotältet på Richardsgatans bibliotek, varannan fredag kl. 10. Följande gånger 13 och 27 mars. Kom med barn eller barnbarn och njut av rytm, rim och rörelse. Mera information av Annika Sandelin, annika.sandelin@hel.fi eller tfn 310 85813.

Finnen, svensken och ryssen

Svenska litteratursällskapets föreläsningsserie handlar i vår om språk och tillhörighet. Den 23 mars kl. 18–20 dryftar Bengt Berg och Yrsa Stenius problematiken som har den gemensamma rubriken "Det var en finne, en svensk och en ryss". Den 21 april är det Lena Linderborg och Leena Lehtolainen som ger sin syn på saken.

Saftsalonger på Verandan

Verandan fortsätter med sina saftsalonger på lördags-eftermiddagar. Den 14 mars kl. 13 är det Lilla Robinson i nytappning med Unga teatern som underhåller barn som fyllt 2 år. Och den 28 mars kl. 13 blir det svenskt gästspel med teatern Tittut som ger den poetiska, filosofiska och kanonroliga berättelsen *Raketer och flygande kor* som handlar om vänskap, lycka, längtan och kärlek. För barn mellan 3 och 6 år.

Avfall och orkidéer på Arbis

Ett plock ur Arbis serie allmänna föreläsningar visar på ett digert urval i vår. Temat miljö behandlas ur olika synvinklar och den 2 mars med start kl. 18.05 redogör professor Martin Romantschuk för avfallshantering enligt BAT-principen. BAT står för Best available technology, det vill säga bästa teknologi som står till buds.

Onsdagen den 13 mars kl. 18 är det sedan dags för Gunnel Adlercreutz' och Kerstin Meinanders praktiskt orienterade föreläsning om orkidéplantering. Arbis programhäfte innehåller mera detaljer om vårens program. Och så finns den nya hemsidan på www.hel.fi/arbisp.

Vadå för webb? *IT för nybörjare och seniorer*

Mousen, webben, nätet och google. Verktyg, begrepp och ord som de flesta inom arbetslivet känner till och många arbetar med men som till exempel en hel del pensionärer aldrig har haft en chans att uppleva, än mindre lära sig. Samtidigt blir användningen av internet allt vanligare och allt fler tjänster ska skötas via webben.

Helsingfors stadsbibliotek bjuder igen i vår på kurser i IT, som står för informationsteknologi, åt folk som är ovana med datorer och internet. Kurserna arrangeras på flera av biblioteken och utbudet omfattar både smakprov på IT och kurser som är lite mer omfattande.

Ingen kursavgift upp bärs men förhandsanmälan är ett måste.

Lärarna består främst av folk i så kallad "mogen" åldern.

"Och kursdeltarna får vara i vilken ålder som helst. Fast de flesta är redan lite äldre. Man kan vara riktigt, riktigt nybörjare. Vi börjar från början och man

Foto Lef Weckström

får avbryta för att ställa frågor. Ingen fråga är fel", försäkrar specialbibliotekarie **Susanna Söderholm** på Tölö bibliotek. Hon har lett IT-kurser på Topeliusgatans bibliotek och understryker att idén med kurserna är att alla verkligen ska ha en chans att lära sig åtminstone lite.

"Vi tar det mycket lugnt och allt sker på kursdeltagarnas villkor."

Kurserna är ordnade i tre kategorier, Smakprov som en en två timmars introduktion till internet, Tema som kretsar kring speciella ämnen och Längre kurs för nybörjare.

Smakprov enligt följande tidtabell:

Gårdsbacka bibliotek, Köpvägen 4

Onsdag 11.3 kl. 13–14.30. Anmälan tfn 310 85094.

Drumsö bibliotek, Smedjeviksvägen 10 A

Tisdag 31.3 kl. 13–15.00. Anmälan 310 85020.

Degerö bibliotek, Skoltået 2

Onsdag 8.4 kl. 13–15.00. Anmälan 310 85084.

Temakurser

Richardsgatan bibliotek, Richardsgatan 3

Onsdag 4.3 kl. 13–15.00. Temat är bildkonst.

Onsdag 25.3 kl. 13–15.00. Temat är släktforskning.

Onsdag 8.4 kl. 13–15.00. Temat är medicin.

Anmälan tfn. 310 85013.

Längre kurser för nybörjare ger insikter om datorn och internets uppbyggnad, färdigheter att använda mus, söka information på internet, skriva och motta e-post och utträta ärenden på webben, hitta blanketter, kolla tidtabeller eller bussrutter.

De återstående ordnas enligt följande:

Tölö bibliotek, Topeliusgatan 6

Torsdagar 26.2, 5.3, 12.3, 19.3 och 26.3 kl. 13–15.00.

Anmälan tfn 310 85025.

Nordsjö bibliotek, Mosaiktorget 2

Onsdagar 18.3, 25.3 och 1.4 kl. 13–15.00. I den kursen ingår "Det viktigaste först", "Ut på nätet"

och "Att fiska pärlor – informationssökning på nätet". Anmälan tfn 310 85094.

Foto Lef Weckström

Vacker vy. Villagatans jugendmiljö är en unik helhet. Ursprungligen skulle man bygga en hel villastadsdel, därav namnet Villagatan.

Jakt på jugend

De finns främst i innerstan och de står antingen i ensamt majestät eller i hela kvarter. Helsingfors har skäl att vara stolt över sin skatt, jugendpärlorna som finns utströdda på rimligt avstånd och nu är lätta att hitta. Man har nämligen gett ut en broschyr som deklarerar stolt att Helsingfors är en av Europas främsta jugendstäder. Och minst sexhundra hus i jugend, eller art nouveau som stilen också heter, står kvar i stan.

Jugendstilen blomstrade i Helsingfors mellan 1895 och 1915 och gestaltades som en skön och livsbejakande blandning av europeiska influenser och inhemsk nationalromantik. Helsingforsisk jugend kännetecknas av fantasifulla dekorationer, fri komposition, torn och tinnar, burspråk och spröjsade fönster samt portar och dörrar med stor detaljrikedom.

Broschyren presenterar inte alla hus eller kvarter men ger ett gott smakprov på vad som finns att se. Broschyren är uppbyggd enligt två ruttor. En till fots och en ombord på spårvagn 3B. Till fots rör man sig på Skatudden och i Kronohagen. Och sätter man sig på spårvagn 3B upplever passageraren jugend i Ulrikasborg, Rödborgen och Kampen.

Broschyren finns i fyra versioner och på åtta språk och finns bl.a. på stadsmuseet, Sofiegatan 4.

Hela huset lastat för barn och unga

Arbis i Tölö är skådeplatsen men många andra är med och bjuder på sig själva. Det handlar om jippon. Ett hus kommer lastat som redan nästan är tradition. Ett hus kommer lastat är avsett för alla, barn, unga och vuxna, och hela huset sjuder av aktiviteter. Evenemangen pågår både ute och inne och på programmet står allt från sång, pyssel och drama till sagoverkstads, bokdoktorn och bokbussen för barn. Med andra ord blir det lek, vimmel och mycket mingel.

I arrangemangen deltar åtminstone idrottsverket, kulturcentralen, stadsbiblioteket och stadsmuseet, utbildningsverkets svenska linje, ungdomcentralen, räddningsverket, polisen, Luckan och föreningen Norr om stan. Den gemensamma nämnaren är att de har verksamheter på svenska.

Och när är huset lastat med jippon? Fredagen den 6 mars kl. 13–18.

• Arbis finns vid Dagmarsgatan 3.

Konsumentrådgivningen på nytt nummer

Den kommunala konsumentrådgivningen övergick i statens regi i årsskiftet och heter nu Konsumentverket. I det betyder i praktiken att konsumenterna ska vända sig till nytt telefonnummer. Verksamheten finns kvar på Aspängsgatan 4 A, 7 våningen.

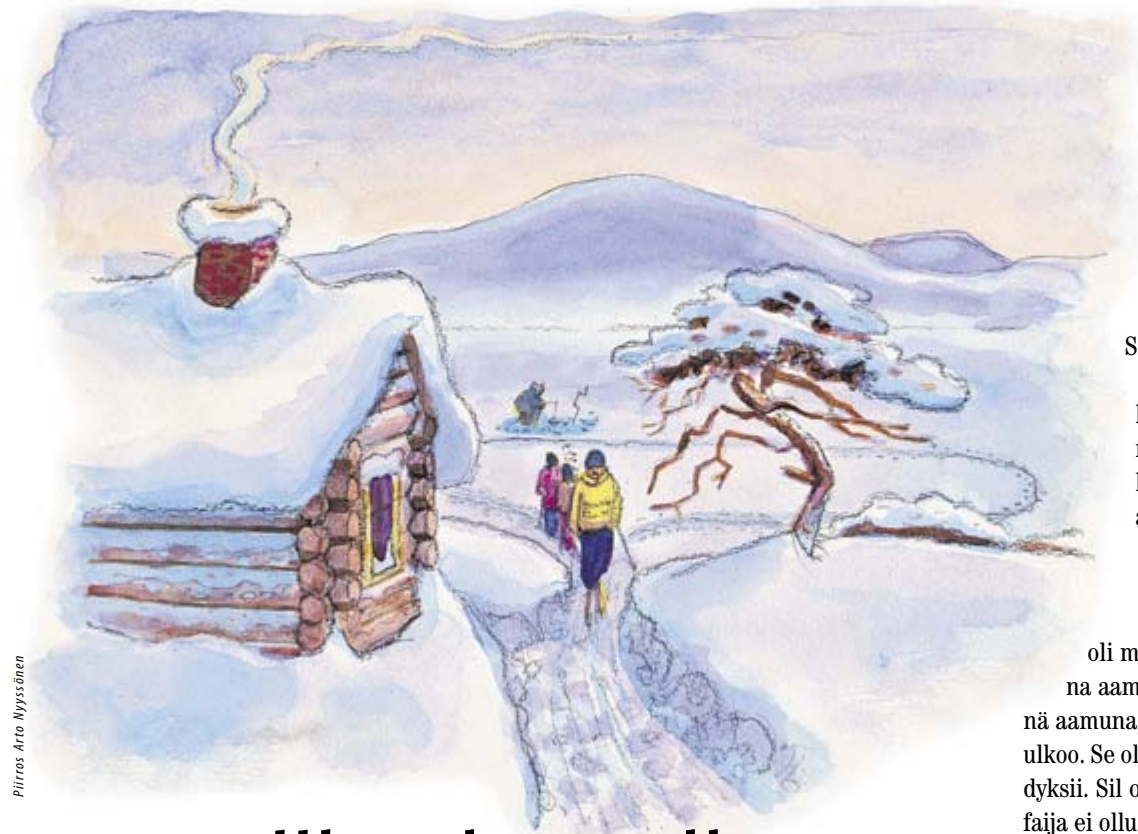
Konsumentrådgivarna svarar på frågor i telefon på tfn 0718 731 902. På det här numret får man ställa frågor och höra svar på svenska. Telefonrådgivningen är

öppen på vardagar kl. 9.00–15.00. Samtalets pris är normal lokal nätverks- eller mobilsamtalsavgift.

Konsumentverket har service på de egna nätsidorna som är späckade med information. Sidorna innehåller råd och rön om hur man ska begå för ersättning eller gottgörelse, erbjuder modeller för reklamation och olika blanketter.

• Adressen är www.konsumentradgivning.fi.

Slangiksi

Piirros Arto Nyssönen

Hiihtolomalla

Nykyään jengi levii lomiksel ympäri maata lasketteleen ja skimbaan. Toista oli ennenvanhaan. Fyrkkaa oli hintsusti eikä oikeen mestoikaan, minne mennä. Näin hiihtisten aikaan tartti oikeen rupee funtsaan, miten niit lomii vietettiin silloin, ku omat kakarat oli viel himassa. Meilhän oli onni olla aina samaan aikaan leedinä koko perhe.

Himan nurkil tasamaata skimbattiin, mutkamäki ku ei ollu meiän jengin juttu. Jonain vuonna päästiin sit yhen meiän frendin sukulaisen mökille Karkkilaan. Se oli niin snadi koija, et tuskin mahtu sisäl kääntyyn ja yläbritsi laskettiin yöks alas seinält. Mut vänkää oli. Pitskulla braijattiin, jäällä ja metskus skimbattiin päivät ja iltasin lämpes bastu.

Oli vissiin talvi seitkytkaks, ku me lähettiin hiihtiksellä pohjoseen, oikeen Kuusamoon asti. Äijän duunikaveri oli Kuusamost ja sen sukulaasil oli mökki, ku ne hyyras meille viikoks. Se oli monel tapaa ikimuistonen redu. Ensteks sen takii, et se oli meiän perheen eka talviloma kaukana himan nurkilt. Eikä siin kaikki, et oli omastaki takaa neljä pentuu. Otettiin viel messiin kummi-poitsu, ku oli suunnilleen meiän isompien kakrujen ikänen. Kundin fajia oli just vuodenvaihtees delannu, ja me funtsattiin, et kundi vois piristyy, ku se pääsis meiän messis lomikselle.

Meil oli semmonen vanha diiselimersu ja takapenkille tungettiin hela kakaralauma. Ei silloin viel mistään turvavöist ollu puhettakaan. Skimbat pakattiin fiuden katsille. Lauantaina lähettiin aamulla aikaseen skujaan kohti pohjosta. Oli hirvee myräkki ja radio varotteli jengii lähtemäst maantielle. Mökki oli hyyrattu, oli pakko starttaa. Mäntsälään mennes oli jo nähty tien pos-

kes aika monta kulkuneuvoo ja isäntä funtsas, et tarttisko vendaa himaan takas, mut urheesti jatkettiin matkaa. Salpausselän jälkeen snögen tulo loppu ja kunnan kelii jatku Ouluun asti. Sit alko uudet pyryt.

Ku me illalla tultiin sen kuusamolaisen maalaistalon pitskulle, meit vastas oli ystävällinen talonväki. Isäntä lähti föraan meit mökkiin perille, fiudel ei pitemmälle päässy. Se lastas moottoritsein perään pulkkaan meiän kamat, ja me dallattiin peräs rinnettä alas. Rantsus oli buli hirsimökki, tupa, tsöge ja pari makkarii. Tuvan nurkas oli pyöreist stenuist muurattu avotakka. Sitä ku eldattiin, kämppä tuli tosi lämpimäks, mut aamusin oli taas aika kalsa.

Meiän perheen miesväki on aina tykänny fisustaa. Niinpä meil oli messis kalavehkeet. Kairat, pilkit ja syötitki oli varattu. Heti ekan aamuna tartti kairaa reiät ja virittää matikkakoukut jään alle. Yhtenä aamuna herättiin siihen, et perheen juniori, ku oli silloin neljä, oli tulos ulkoo. Se oli heränny, vetäny jotain kledjuu niskaansa ja menny tsiigaan pydyksii. Sil oli handus snadi matikka, eikä se oikeen meinannu kässä, miks fajia ei ollu glaidu, vaik se oli skaffannu saalista. Oltiin vissiin snadisti vihasii, ku kundi oli yksin lähteny. Vaik meiän oma vikahan se oli, ettei niin isolt porukalt sujunu lapsen vahtiminen.

Friidujen ja sen snadin kans skimbattiin järvenrantsuu eestaas ja isommat kundit kävi fajian kans kauempanaki hiihtoreduilla. Jonain päivänä pakattiin koko jengi bilikaan ja mentiin Posiolle Pentikin tehtaalle, lähellä ku oltiin. Mul on vieläki semmonen savipotti, ku mä silloin sielt tsöbasin. Jonkunmoiset nahkatossutki slumpattiin perheen akkaväelle ja mutsillekki tuliaisiks, se ku oli taas jääny meille himaa vahtiin.

Siit kliffast talonväestä meiän pennut muistaa vieläki kuusamolaiset kampanisut. Emäntä laitto vieraille sumpit ja mehut ja tarjos paikallist bulsiin. Oon viel myöhemminki saanu niit kampanisuja, ku yhet meiän kaverit on budjannu Lapissa pitkään ja frouva osaa niit duunaa.

Myöhemmin lankomies skaffas Ylläksen maisemist kämpän ja sinne sit päästiin meneen, mut se aika tuli yli kymmenen vuoden kuluttuu täst Kuusamon lomiksest. Silloin isommat kakrut ei enää kulkenu meiän messis ja juniori oli höyrähtäny mutkamäkeen. Se oli ollu serkkunsa urheilulafkas jee-saamas ja saanu sen verran liksaa, et oli saanu tsöbattuu itelleen laskette-luvehkeet ja mäkeen tartti päästä. Muutamana talvena me oltiinki hiihtis Ylläksellä. Millon oli messis isompi jengi, joku kaveriperhe, millon vaan joku juniorin omist kavereista.

Hiihtis Lapissa on näin vanhemmil päivilläki ihan vänkä juttu. Vaik mä en oo mikään himoskimbaaja, voin vetää snadimpaa lenkkii sil aikaa, ku urheilukansa kiertää kivee niinku ne Ylläksen ympäri skimbaamist kutsuu. Mut ylhääl on talvi, siel on snögee ja hyväl lykyllä suuliski paistaa. Eikä tu yleensä huomennakaan taivaalt vodaa.

Raija Tervomaa

• raija.tervomaa@kolumbus.fi

PalveluInfo

Palvelut löytyvät kartalta

Helsingin kaupunki on julkaissut netissä uuden kuntalaispalvelun, Palvelukartan, josta löytyy suurin osa Helsingin palveluista ja toimipisteistä. Kartalta selviää miten esimerkiksi asuinpaikan lähellä olevat päiväkodit, koulut, terveysasemat ja muut palvelut löytyvät.

Palveluhakuja voi tehdä vapaalla tekstihaulla, osoitteella, nimellä, postinumerolla sekä etäisytyteen perustuen. Myöhemmin hakuun liitetään laaja palvelusanahaku. Käyttäjän ei tarvitse tietää, minkä viraston tehtäviin palvelu kuuluu.

Palvelukartalta voi antaa myös palautetta, joka kohdistuu suoraan toimipisteeseen ja sen palveluihin. Muutamassa virastossa kokeillaan yhteisöllistä palautepalsta, jossa sekä kysymykset että vastaukset ovat pääsääntöisesti julkisia.

Palvelukartta on pilottihanke, jolla pyritään helpottamaan kaupungin palvelujen löytymistä. Se on toteutettu Helsingin kaupungin talous- ja suunnittelukeskuksen tietotekniikkaosastolla yhteistyössä kaupungin yksiköiden kanssa.

• Kartta löytyy osoitteesta www.hel.fi/palvelukartta.

Vinkkejä energiansäästöön

Helsingin Energian Energiakeskus tarjoaa tietoa ja neuvontaa kodinkoneista ja niiden käytöstä sekä energiansäästöä. Energiakeskuksen palvelut ovat maksuttomia ja kaikkien kodinkoneista tietoa tarvitsevien käytettävissä.

Keskuksesta voi lainata maksutta kulutus-, kosteus-, valaistusvoimakkuus- tai pintalämpötilamittarin sekä rakenneilmaisimen.

Energiakeskuksella on uudistettu kodinkonenäyttely ja opetusluokat Sähkötalon 3. kerroksessa.

Suomessa on otettu käyttöön ainutlaatuinen sovellus, joka näyttää Helsingin energiankulutuksen netissä osoitteessa www.helen.fi. Sivustolta voi käydä katsomassa kolmen viime vuorokauden tuntitasoisen energiankulutuksen kaupungissa.

• Helsingin Energian Energiakeskus, Kampinkuja 2 tai Malminrinne 6, 3. krs (Kampin metroaseman vieressä) Avoinna ma–pe klo 8.30–16, p. 617 2727 ja 617 2726. www.helen.fi.

Lukijakilpailu

Kuvat Puolustusvoimat

Helmikuussa 1944, 65 vuotta sitten, helsinkiläiset saivat kokea kolmena yönä neuvostopommittajien suorittamat ilmahyökkäykset. Näissä suurpommituksissa sai surmansa noin 150 ihmistä mutta kaupungin täydelliseltä tuholta vältyttiin onnistuneen ilmatorjunnan ansiosta.

Missä päin pääkaupunkia on kuvattu tämä pommituksen jälkeisen päivän katunäkymä?

Vaurioita ei tällä kohdalla enää nykyisin ole nähtävissä, toisin kuin monessa pommituskohteessa. Koristeellinen portaan sisäänkäynti on yhä ennallaan ja tunnistettavissa katukuvassa.

Vastaukset pyydetään toimittamaan 9.3. mennessä osoitteella Helsinki-info "Lukijakilpailu" PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse helsinki-info.lukijakilpailu@hel.fi. Muistakaa liittää vastaukseen myös postiosoitteenne.

Vastaus edellisen lehden kysymykseen

Luistinradat sijaitsivat aiemmin Helsingissä meren jäällä. Niitä oli kaikkialla Helsingin niemen rannoilla. Kysymyskuvan luistinrata sijaitsi Kaisaniemenlahdella 1900-luvun alussa. Vasta 1930-luvulla alkoivat maalle jäädytetyt luistinradat yleistyä pääkaupungissamme.

Martti Helminen

Oikein vastanneiden joukosta arvottiin voittajaksi **Tellervo Salonen**. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme!

Kuvat Helsingin kaupunginmuseo

PalveluInfo

Muutoksia kuluttajaneuvonnan palveluihin

Kuluttajaneuvonta siirtyi vuodenvaihteessa kunnilta valtion tehtäväksi. Kuluttajaneuvonnasta on tullut valtakunnallinen palvelu, jota hoidetaan keskitetysti osoitteesta www.kuluttajaneuvonta.fi. Sieltä löytyy muun muassa sähköinen lomake, jonka avulla asiakas voi jättää viestin kuluttajaneuvontaan.

Palvelua ohjaa Kuluttajavirasto ja kuluttajaneuvonnan alueellisesta organisaatiosta vastaavat maistraatit.

Lisäksi kuluttajaneuvojat päivystävät keskitetysti kahdessa valtakunnallisessa

puhelinnumerossa: 0718 731 901 (suomenkielisille) ja 0718 731902 (ruotsinkielisille).

Helsingin kaupungin ympäristökeskuksessa, Helsinginkatu 24:ssä, sijainnut Helsingin kuluttajaneuvonta siirtyy Itä-Pasilaan osoitteeseen Ratapihantie 9.

Kuluttajaneuvonnan uudesta verkkopalvelusta (www.kuluttajaneuvonta.fi) saa tietoa kuluttajakaupan säännöistä. Sivuilla on myös menettelytapaohjeita, valitusmalleja, ajankohtaisia tiedotteita, sähköinen asiointilomake ja tarkempaa tietoa neuvontapalvelusta.

Ylinopeudet kuriin nopeusnäyttötäuluilla

Helsingin kaupunki on ottanut testi-ikäyttöön nopeusnäyttötäuluja yhtenä keinona hillitä korkeiksi riistäytyneitä ajonopeuksia. Näyttötäulujen käyttö on osa kaupungin ja Helsingin poliisilaitoksen yhteistä turvallisuusstrategiaa. Ylinopeuksien hillitseminen on tärkeä keino vähentää liikenneonnettomuuksista aiheutuvia kärsimyksiä ja kustannuksia.

Nopeusnäyttötäulut osoittavat ajoneuvon nopeuden sekä kuljettajalle että ympäristölle. Tutkimusten mukaan taulut hillitsevät tehokkaasti ajonopeuksia. Esimerkiksi Vantaan Ylästötiellä keskinopeus

aleni 5 kilometrillä tunnissa. Se on selvästi enemmän kuin pelkällä nopeusrajoitusmerkillä yleensä saavutetaan.

Täulujen ylläpidosta vastaa rakennusvirasto, ja niiden sijoituspaikat Helsingissä ovat Konalantie 12, Kontulankaari 12, Kuusmiehentie 62, Laajasalontie, Laivalahdenkaari 25, Laulurastaantie 15, Meilahdentie 3, Meri-Rastilan tie 15, Näyttelijäntie 5, Pohjolankatu 52, Puistokatu 11, Särkiniementie 18, Toinen linja 10, Tope-liuksenkatu 6 (otetaan käyttöön kevään aikana), Vanhanlinnantie 12.

• www.hkr.hel.fi

Rottapoika Stadissa

Piirränyt ja käsikirjoittanut Arto Nyyssönen

• Arto "Artsi" Nyyssönen on helsinkiläinen kuvittaja ja sarjakuvapiirtäjä. Hän on tehnyt lehtikuvituksia yli 20 vuotta muun muassa Helsinki-infoon.

Mitä kuuluu rokkiyhteisöille?

Kuva: Kimmo Brandt

Viime vuoden lopulla valtion taiteilijaeläkkeellä olevat veljekset **Eero** ja **Jussi Raittinen** saivat Helsingin kaupungin kulttuuripalkinnon. Raittiset palkittiin pitkästä ja monipuolisesta urastaan kevyen musiikin tekijöinä.

Mitä mahtuu kahden muusikon neljään vuosikymmeneen? Ainakin niihin mahtuu huikea levytysura, sillä veljesten yhteisiä äänitteitä on julkaistu toista sataa. Soolotuotannot mukaan lukien äänitejulkaisujen määrä yli 300. Kaikkiaan Raittiset ovat levyttäneet lähes 700 kappaletta. He ovat luoneet yhteisen uran lisäksi molemmat omansa.

Raittisten vuonna 1964 perustama The Boys on maamme vanhin yhtäjaksoisesti toiminut rock-yhtye, jota on joskus leikkillisesti kutsuttu pop-opistoksi. Yhtye täyttää vappuna 45 vuotta.

Veljesten isä oli osuustoimintamies **Paavo Raittinen** ja äiti **Rakel Raittinen** (syntyisin **Jotuni**). Molemmat pojat syntyivät toisen maailmansodan aikaan. Lapsuusvuodet vietettiin Kalliossa. Veljekset ovat kuin yö ja päivä: Eero on harkitsevampi puheissaan, kun taas Jussi on kova puhumaan.

Jussi Raittinen, 65, on ollut julkisuudessa kauan. Isoveli ei halua puhua molempien puolesta, vaikka häntä heidän äänitorvinaan helposti pidetäänkin.

Mieleltään nuori Jussi on pysynyt pinnalla yli vuosikymmenten. Hän haluaa musiikin lisäksi antaa äänen niille, jotka kampeavat arkeen jotakin poikkeavaa, kuten **Miina Äkkijyrkkä**, **Elmu**, **Oranssi** tai graffititaiteilijat.

Musiikki on miehelle sekä harrastus että elämäntapa. Autottomalle miehelle pyöräily ja uiminen antavat voimia arkeen. Mäkelänrinteen uima-keskus on mieluisin paikka vesijuoksuun. Asuttuaan Kruunuhaassa 32 vuotta hän kokee itsensä edelleen kalliolaiseksi

”Stadilaisuus ja Stadin slangit ovat merkinneet minulle paljon jo 30 vuotta. Aloin 1970-luvulla laulaa slangilla ja toimia trubaduurina. Tällä saralla

tunnetuin kappaleeni on Niin gimis on Stadi, ja se on myös minulle läheisin. Se oli alkujaan jouluruno Ässän kaiho, jonka kirjoitti **Veikko Lehmuksela** vuonna 1942 Karhumäessä. Se levisi rykmentin keskuudessa ja muuttui helsinkiläiseksi kansanrunoudeksi. Kappaleen sävelsi 1950-luvun alussa **Usko Kemppi**. Vuonna 1984 levytin sen”, Jussi kertoo.

”Yhteinen uramme alkoi veljeni kanssa jo 50 vuotta sitten. Sain rippilahjaksi akustisen kitaran, jonka sain itse ostaa divarista. Äidin iäkäs ystävä Olga-täti toimi mesenaattina.” Aluksi he olivat laul duo, jossa Jussi soitti kitaraa.

Jussi joutuu vähän miettimään The Boys'n suosion syitä. ”The Boys on soittanut niin kauan. Se on eräänlainen työvoitto. **Eero Lupari** on esimerkiksi ollut mukana jo 28 vuotta ja **Jari Metsberg** sekä **Rudy Rynnänen** kymmenisen vuotta. Meillä on myös laaja yleisöpohja, koska esiinnyimme kaikenikäisille ja kaikenlaisissa tilaisuuksissa.”

*Kaunis nainen,
Metsämökin tonttu, Vanha
holvikirkko ja Toivotaan
toivotaan ovat iskelminä
kansallisia ikoneita.*

Eero Raittinen, 64, puhuu rauhallisesti ja verkkaaisesti, mutta samalla pohdiskellen. Myös nuorempi veljeksistä on liikunnallinen. Hän on aiemmin surffannut, nykyisin hän laskettelee Lapissa käydessään. Hiihtämistä hän pitää lajeista jaloimpana, koska siinä pääsee lähemmäksi luontoa.

”Valitsen itse musiikin sisällön, sitä rakastamalla ja kunnioittamalla voin heittäytyä työhön intohimolla!” Näin Eero itse kuvaa jaksamisensa taustaa. Eeron tunnetuimpia kappaleita ovat muun muassa Vanha holvikirkko ja Toivotaan toivotaan.

Eero ja Jussi Raittinen ovat energiset veljekset. Heidän debyyttilevyensä julkaistiin vuonna 1960.

Veljesten tiet alkoivat erkaantua musiikillisesti omille teille vuoden 1968 jälkeen, jolloin Eero julkaisi ensimmäisen oman levyn. Jussin kanssa musisoimisen rinnalle tuli muitakin bändejä, kuten Tasavallan Presidentti. Miesten aktiivinen yhteistyö loppui vuonna 2000. Sen jälkeen Eero on keskittynyt blueskulttuuriin sekä esiintyjänä että koordinoijana.

”Harrastuksesta tuli elämäntyö jo vuosia sitten. Iskelmämusiikin jälkeen olen siirtynyt toiselle vaihteelle. Työni on muuttunut täysin omaehtoiseksi, tinkimättömäksi, kompromissittomaksi soittamiseksi, jonka esikuvana on roots-musiikki. Viime vuodet ovat antaneet minulle todella paljon.”

Eero Raittinen on 14 vuoden ajan koordinoinut Saariselän Tunturiblues-tapahtumaa. Suomenselän Salitun Ääni ja maisema ry:n kanssa on järjestetty jo 60 blueskonserttia.

Mies on julkisten liikennevälineiden käyttäjä niin paljon kuin mahdollista. Keikkamatkoille hän lähtee junalla tai bussilla, koska haluaa pitää ekologisen jalanjälkensä pienenä. ”Junassa käyn asioita mielessäni läpi, opiskelen ja kirjoittelen, koska minulla on aina lyijykynä mukana. Sanelukoneesta kuuntelen musiikkia niin hiljaa, etteivät muut kuule.”

Eeron luotsaama yhtye, nimeltään The Noisy Kind of Men, on soittanut Suomessa, Espanjassa ja Yhdysvalloissa. Yhtyeeseen kuuluvat hänen lisäkseen **Janne Haavisto**, **Tom Nyman**, **Jarkka Risananen** ja **Pekka Grön**. Tämä bändi ja siinä soittaminen muodostavat Eeron päätyön.

Lohjalla vuodesta 1975 lähtien asunut muusikko on yhä identiteetiltään stadilainen. ”Olen saanut esiintyä Juhlaviikkojen konsertissa Senaatintorilla, saimme veljeni kanssa tämän palkinnon, ja soittokaverini ovat helsinkiläisiä. Ja käynhän siellä jatkuvasti itsekin.”

Nina Rintala

